2021-8-537-570

നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

2021-8-537-570

പങ്കജ് കുമാർ

v.

ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും

(2021 -ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ (കൾ) 4864)

2021 ഓഗസ്റ്റ് 19

[ജസ്റ്റിസ് ഉദയ് ഉമേഷ് ലളിത് & ജസ്റ്റിസ് അജയ് റസ്തോഗി]

ബിഹാർ പുനഃസംഘടന നിയമം, 2000: 72, 73, 74 എന്നീ വകുപ്പുകൾ-ബിഹാറിലെയും ജാർഖണ്ഡിലെയും സേവനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വ്യവസ്ഥകൾ-സംവരണത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം ലഭിക്കാനുള്ള അർഹത-ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തെ താമസക്കാരനായ വ്യക്തി-1950-ലെ ഉത്തരവ്, സംയോജിത ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്ത് ഉടനീളം പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ വിഭാഗക്കാർക്ക് ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകുന്ന

2021-8-537-570

ജാതി/ഗോത്ര വിഭാഗങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുന്നു-പിന്നീട്, ബിഹാർ സംസ്ഥാനം ബിഹാർ, ജാർഖണ്ഡ് എന്നിങ്ങനെ രണ്ട് പിൻഗാമി സംസ്ഥാനങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടു, 2000-ൽ പാസാക്കിയ നിയമപ്രകാരം അവരുടെ അവകാശങ്ങളും പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടു-ആ വ്യക്തികളെ പിൻഗാമി സംസ്ഥാനമായ ജാർഖണ്ഡിലേക്ക് കുടിയേറിയവരായി ഇപ്പോഴും കണക്കാക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവർക്കോ അവരുടെ വംശജർക്കോ അവിഭക്ത ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്ത് നേരത്തെ ലഭിച്ചിരുന്ന സർക്കാർ ജോലികളിലെ ആനുകൂല്യങ്ങളും സംവരണാവകാശങ്ങളും നഷ്ടമാകും.-വിധിച്ചു:ഒരു വ്യക്തിക്ക് ബിഹാർ അല്ലെങ്കിൽ ജാർഖണ്ഡ് എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ സംവരണത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം ലഭിക്കാൻ അർഹതയുണ്ട്, എന്നാൽ, രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ഒരേ സമയം സംവരണത്തിന്റെ പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും ലഭിക്കാൻ അർഹതയുണ്ടായിരിക്കില്ല, കാരണം, അത് അനുച്ഛേദം 341(1)-ന്റെയും അനുച്ഛേദം 342(1)-ന്റെയും നിർദ്ദേശങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാകും-ബിഹാർ എന്ന പുതിയ സംസ്ഥാനത്തിൽ താമസിക്കുന്ന സംവരണ വിഭാഗത്തിലെ അംഗങ്ങൾ, ജാർഖണ്ഡിലെ പൊതു തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ, കുടിയേറിയവരായി പരിഗണിക്കപ്പെടും, അതിനാൽ, അവർക്ക് പൊതുവിഭാഗത്തിൽ അപേക്ഷിക്കാമെങ്കിലും അവിടെ സംവരണാനുകൂല്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാൻ കഴിയില്ല, ഈ നിയമം തിരിച്ചും ബാധകമാണ്-നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന ദിവസം അല്ലെങ്കിൽ അതിനുമുമ്പ് ഒരു വ്യക്തിക്ക് ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്ത് ലഭിച്ചിരുന്ന നിലവിലെ സേവന വ്യവസ്ഥകൾ മാത്രമല്ല, സംവരണാനുകൂല്യങ്ങളും മറ്റ് പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും വകുപ്പ് 73 ഉറപ്പാക്കുന്നു, ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്ത് ഒരു സർക്കാർ ജീവനക്കാരനായി മാറിയ ശേഷം, അദ്ദേഹത്തിന് ദോഷകരമാകുന്ന രീതിയിൽ ഈ ആനുകൂല്യങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്താൻ

2021-8-537-570

പാടില്ല-അതുകൊണ്ട്, നിയമനം ലഭിച്ച ശേഷം ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്ത് സംവരണാനുകൂല്യങ്ങളും അനുബന്ധ പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ, അത് അത്യന്തം അന്യായവും അവരുടെ ന്യായമായ താല്പര്യങ്ങൾക്ക് ഹാനികരവുമാകും-നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന ദിവസം അല്ലെങ്കിൽ അതിനുമുമ്പ് ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്ത് പൊതുമേഖലാ ജോലികളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ജീവനക്കാർ, ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായ ഏതെങ്കിലും ജില്ലയിലെ താമസക്കാരല്ലാത്തവർ, എന്നിരുന്നാലും ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്ത് സേവനമനുഷ്ഠിക്കാൻ താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ച ജീവനക്കാർ എന്നിവരുടെ നിലവിലെ സേവന വ്യവസ്ഥകൾക്ക് പ്രതികൂലമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താൻ പാടില്ല എന്നും, വകുപ്പ് 73 പ്രകാരം അത് സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും ഇത് പറയുന്നു-ഏതൊക്കെ ജീവനക്കാർ പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ/പിന്നാക്ക വിഭാഗങ്ങളിൽപ്പെടുന്നവരോ, അവരുടെ ജാതി അല്ലെങ്കിൽ ഗോത്രം ഔദ്യോഗികമായി വിജ്ഞാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അവരുടെ സംവരണാനുകൂല്യങ്ങളും അതിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന എല്ലാ പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും വകുപ്പ് 73 പ്രകാരം സംരക്ഷിക്കപ്പെടും, ഈ ആനുകൂല്യങ്ങൾ പൊതു തൊഴിലുകളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനായി അവർക്കും അവരുടെ കുട്ടികൾക്കും അവകാശപ്പെടാവുന്നതാണ്-ഭരണഘടന (പട്ടികജാതി) / (പട്ടികവർഗ്ഗ) ഉത്തരവ്, 1950.

അപ്പീലുകൾ തീർപ്പാക്കിക്കൊണ്ട്, കോടതി

2021-8-537-570

വിധിച്ചു:1.1 2000-ലെ ബിഹാർ പുനഃസംഘടനാ നിയമം നിലവിൽ വന്നതുകൊണ്ട്, നിലവിലുള്ള ജീവനക്കാരുടെ സേവന വ്യവസ്ഥകൾ, നിയമത്തിലെ എട്ടാം ഭാഗത്തിലെ വകുപ്പ് 73-ഉം 74-ഉം പ്രകാരം സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് പഴയ ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഏതെങ്കിലും തസ്തികയിൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന ജീവനക്കാർ, ഇപ്പോൾ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായ പ്രദേശത്താണെങ്കിൽ, പുതിയ സംസ്ഥാനത്തും അതേ തസ്തികയിൽ തുടരും എന്നാണ് ഈ വ്യവസ്ഥകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നത്. എന്നാൽ, ഒരു ജീവനക്കാരൻ ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്ത് തുടരാൻ ഓപ്ഷൻ നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അങ്ങനെയുള്ള ജീവനക്കാരെ പിൻഗാമി സംസ്ഥാനത്തെ തത്തുല്യ തസ്തികയിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടവരായി കണക്കാക്കും. ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്ത് തുടരാൻ ഓപ്ഷൻ നൽകിയ ജീവനക്കാർ, പിൻഗാമി സംസ്ഥാനത്തെ തസ്തികയിലേക്ക് നിയമിക്കപ്പെട്ടവരായി കണക്കാക്കപ്പെടും. ഇതി ന്റെ ഫലമായി, 2000 നവംബർ 15-നോ അതിന് മുമ്പോ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാറിയ 18 ജില്ലകളിൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന ജീവനക്കാർ, 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 അനുസരിച്ച്, ജാർഖണ്ഡ് എന്ന പിൻഗാമി സംസ്ഥാനത്തിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടവരായി കണക്കാക്കപ്പെടും. കേന്ദ്ര സർക്കാരിന്റെ മുൻകൂർ അനുമതിയില്ലാതെ അവരുടെ സേവന വ്യവസ്ഥകളിൽ അവർക്ക് ദോഷകരമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താൻ പാടില്ല. [ഖണ്ഡിക 48] [564-ബി-ഇ]

1.2 2000-ലെ നിയമത്തിന്റെ പദ്ധതി അനുസരിച്ച്, നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന തീയതിയിലോ അതിനുമുമ്പോ ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്ത് ജോലി ചെയ്തിരുന്ന ജീവനക്കാർക്ക്, ഒന്നുകിൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 പ്രകാരം ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായ

ജില്ലകളിൽ സ്വദേശം ഉള്ളവരോ അല്ലെങ്കിൽ ഓപ്ഷൻ നൽകി ജാർഖണ്ഡിൽ ചേർന്നവരോ, അതല്ലെങ്കിൽ സീനിയോറിറ്റിയിൽ ജൂനിയറായതുകൊണ്ട് അവിടെ നിയമിക്കപ്പെട്ടവരോ ആണെങ്കിൽ, അങ്ങനെയുള്ളവരെ ജാർഖണ്ഡ് എന്ന പിൻഗാമി സംസ്ഥാനത്തേക്ക് ഉൾപ്പെടുത്തി. നിയമപരമായ ഈ വ്യവസ്ഥ കാരണം, അവരുടെ സേവന വ്യവസ്ഥകൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയും, കാലാകാലങ്ങളിൽ ഭേദഗതി ചെയ്ത 1950-ലെ രാഷ്ട്രപതിയുടെ ഉത്തരവ് അനുസരിച്ച് പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ/ഒ.ബി.സി. അംഗങ്ങൾക്ക് അർഹതപ്പെട്ട പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും അവകാശപ്പെടാൻ അവർക്ക് അർഹതയുണ്ടായി. [ഖണ്ഡിക 49] [565-എഫ് -ജി]

1.3 ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിനുവേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകന്റെ വാദത്തിൽ ഒരു അന്തർലീനമായ വൈരുദ്ധ്യമുണ്ട്. സ്ഥാനക്കയറ്റത്തിലുള്ള തസ്തികകളിലെ സംവരണമടക്കമുള്ള നിലവിലുള്ള സേവന വ്യവസ്ഥകൾ ജീവനക്കാരന് ദോഷകരമാകുന്ന വിധത്തിൽ മാറ്റാൻ പാടില്ല എന്ന് പറയുന്ന അതേസമയം, പൊതുനിയമനങ്ങളിൽ മത്സരിക്കുമ്പോൾ ആ ജീവനക്കാരനെ ജാർഖണ്ഡിലേക്ക് കുടിയേറിയ ആളായി കണക്കാക്കുകയും, അതിനാൽ സംവരണാനുകൂല്യങ്ങൾക്കായി അയൽ സംസ്ഥാനമായ ബിഹാറിനെ സമീപിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന ദിവസം (2000 നവംബർ 15) മുതൽ സ്വന്തം സംസ്ഥാനമായ ജാർഖണ്ഡിൽ ദീർഘകാലം സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടും, അദ്ദേഹത്തിന് അവിടെ വ്യത്യസ്തമായ പദവി നൽകുന്ന ഈ സമീപനം നിയമപരമായി നിലനിൽക്കുന്നതല്ല. മാത്രമല്ല, ഇത് 2000-ലെ നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധവുമാണ്.[ഖണ്ഡിക 52] [567-ഡി -ഇ]

1.4 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 73 പ്രകാരം ഒരു ജീവനക്കാരൻ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതിന് ശേഷം, സംവരണാനുകൂല്യങ്ങളും മറ്റ് പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും അവിടെ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ, അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ താൽപര്യങ്ങൾക്ക് വലിയ ദോഷകരവും അപകടകരവുമാണ്. ഈ വകുപ്പ് നിലവിലുള്ള സേവന വ്യവസ്ഥകളെ സംരക്ഷിക്കുക മാത്രമല്ല, നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന ദിവസം, അതായത്, 2000 നവംബർ 15-നോ അതിനുമുമ്പോ ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്ത് അദ്ദേഹം അനുഭവിച്ചിരുന്ന സംവരണാനുകൂല്യങ്ങളും പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിലെ സേവനത്തിൽ ചേർന്നതിന് ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന് ദോഷകരമാകുന്ന തരത്തിൽ മാറ്റാൻ പാടില്ല എന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നു.[ഖണ്ഡിക 53] [567-എഫ്-ജി]

1.5 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ കൂട്ടായി വായിക്കുമ്പോൾ ചില കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാകുന്നു. നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന തീയതിയിലോ അതിനുമുമ്പോ പഴയ ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തിൽ സ്വദേശം/ഉത്ഭവം ഉണ്ടായിരുന്നതും ഇപ്പോൾ 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 പ്രകാരം ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായ ജില്ലകളിലോ പ്രദേശങ്ങളിലോ ഉൾപ്പെടുന്നവരും ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിലെ സ്ഥിര താമസക്കാരായി മാറിയവരാണ്.അതുപോലെ, 2000 നവംബർ 15-നോ അതിനുമുമ്പോ ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തിൽ സർക്കാർ ജോലിയിലുണ്ടായിരുന്ന ജീവനക്കാരുടെ കാര്യമെടുത്താൽ, ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാറിയ ജില്ലകളിൽ സ്വദേശം ഉള്ളവർക്ക് പുറമെ, ഓപ്ഷൻ നൽകിയതുകൊണ്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ കേന്ദ്ര സർക്കാരിന്റെ നയമനുസരിച്ച് സീനിയോറിറ്റിയിൽ ജൂനിയറായതുകൊണ്ടോ സ്വമേധയായോ അല്ലാതെയോ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിൽ സേവനമനുഷ്ഠിക്കാൻ നിർബന്ധിതരായ ജീവനക്കാരുടെ നിലവിലുള്ള

സേവന വ്യവസ്ഥകളിൽ, അവർക്ക് ദോഷകരമായ ഒരു മാറ്റവും വരുത്താതെ പൂർണ്ണ സംരക്ഷണം നൽകുന്നു. 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 73 ആണ് ഇതിന് അധികാരം നൽകുന്നത്.[ഖണ്ഡിക 54] [568-എ-ഡി]

1.6 പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ/ഒ.ബി.സി. വിഭാഗങ്ങളിലെ ജീവനക്കാർക്ക് 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 23-ഉം 24-ഉം അനുസരിച്ച് അഞ്ച,ആറ് എന്നീ പട്ടികകൾ വഴി 1950-ലെ ഭരണഘടന (പട്ടികജാതി)/(പട്ടികവർഗ്ഗ) ഉത്തരവിൽ വരുത്തിയ ഭേദഗതികളിലൂടെയോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് പിന്നാക്ക വിഭാഗങ്ങൾക്കായുള്ള പ്രത്യേക വിജ്ഞാപനത്തിലൂടെയോ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ജാതി/ഗോത്രം ആണെങ്കിൽ, സംവരണാനുകൂല്യങ്ങളും അതിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 73 പ്രകാരം സംരക്ഷിക്കപ്പെടും. ഈ ആനുകൂല്യങ്ങൾ,എല്ലാ പ്രായോഗിക ആവശ്യങ്ങൾക്കും, സർക്കാർ ജോലികളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിന് (അവരുടെ ആശ്രിതർ ഉൾപ്പെടെ) ഉപയോഗിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.[ഖണ്ഡിക 55] [568-ഡി -ഇ]

1.7 ഒരാൾക്ക് പിൻഗാമി സംസ്ഥാനങ്ങളായ ബിഹാറിലോ ജാർഖണ്ഡിലോ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ മാത്രമാണ് സംവരണാനുകൂല്യങ്ങൾ അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയുക എന്നും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ഒരേസമയം സംവരണത്തിന്റെ പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും അവകാശപ്പെടാൻ അർഹതയുണ്ടായിരിക്കില്ല. അങ്ങനെ അനുവദിച്ചാൽ, അത് ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 341(1), 342(1) എന്നിവയുടെ ലക്ഷ്യത്തിന് വിരുദ്ധമാകും. സംവരണ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടതും ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തിലെ താമസക്കാരനുമായ ഒരാൾ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തെ ഒരു പൊതു തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പങ്കെടുക്കുമ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെ ഒരു കുടിയേറ്റക്കാരനായി പരിഗണിക്കും. അത്തരം

സാഹചര്യങ്ങളിൽ സംവരണാനുകൂല്യങ്ങൾ അവകാശപ്പെടാതെ പൊതുവിഭാഗത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിക്കും, തിരിച്ചും ഇത് ബാധകമാണ്.[ഖണ്ഡിക 56] [568-ഇ-എഫ്]

1.8 2020-ലെ എസ്.എൽ.പി. (സിവിൽ) നമ്പർ 13473 എന്ന സിവിൽ അപ്പീലിൽ അപ്പീൽവാദി, 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 73 പ്രകാരം ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിലെ ഒരു ജീവനക്കാരനായതുകൊണ്ട്, എല്ലാ പ്രായോഗിക ആവശ്യങ്ങൾക്കും, സർക്കാർ ജോലികൾക്കായുള്ള പൊതു മത്സരങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നത് ഉൾപ്പെടെ, ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിലെ പട്ടികജാതി വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന സംവരണവും പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും അവകാശപ്പെടാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അർഹതയുണ്ട്. [ഖണ്ഡിക 57] [568-ജി -എച്ച് ; 569-ബി]

1.9 എസ്.എൽ.പി. (സിവിൽ) നമ്പർ 3610-3615/2021 എന്ന സിവിൽ അപ്പീലുകളിലെ അപ്പീൽവാദികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായ ജില്ലകളിൽ അവർ എത്രകാലം താമസിച്ചിരുന്നു എന്ന് തെളിയിക്കാൻ മതിയായ രേഖകളൊന്നും ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ല. 2004-ലെ വിജ്ഞാപനമനുസരിച്ച്, ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിലെ അധികാരപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നൽകിയ ജാതി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ഹാജരാക്കണമായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഇവരാരും അങ്ങനെയൊരു സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ഹാജരാക്കിയില്ല. ഈ അപ്പീൽവാദികളെ 2005-ൽ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്ത് പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ/ഒ.ബി.സി. വിഭാഗങ്ങൾക്കായി സംവരണം ചെയ്ത തസ്തികകളിലേക്ക് കോൺസ്റ്റബിൾമാരായി നിയമിച്ചു. അവർ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തേക്ക് കുടിയേറിയവരാണ്. അതിനാൽ, അവർക്ക് സംവരണാനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭിക്കാൻ

അർഹതയില്ല. എങ്കിലും, ഈ കേസിന്റെ പ്രത്യേക വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും അവഗണിക്കാൻ കഴിയില്ല. 2004 ജനുവരി 13-ന് ജാർഖണ്ഡ് സർക്കാർ കോൺസ്റ്റബിൾ തസ്തികകളിലേക്ക് നടത്തിയ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഈ അപ്പീൽവാദികൾ സദുദ്ദേശപരമായി അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു. തിരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രക്രിയയിൽ ആരും തെറ്റിദ്ധാരണയുണ്ടാക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ നൽകിയെന്നും കൂടാതെ, ഈ അപ്പീൽവാദികൾ ഉൾപ്പെട്ട ജാതി/ഗോത്രം/ഒ.ബി.സി. എന്നിവ 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 23, 24 പ്രകാരം ഭേദഗതി ചെയ്ത 1950-ലെ ഭരണഘടന (പട്ടികജാതി)/(പട്ടികവർഗ്ഗ) ഉത്തരവിലോ അല്ലെങ്കിൽ ജാർഖണ്ഡ് സർക്കാർ വിജ്ഞാപനം ചെയ്ത ഒ.ബി.സി. വിഭാഗത്തിലോ ഉൾപ്പെടാത്തവയാണെന്നും എതിർകക്ഷികൾ വാദിച്ചിട്ടില്ല. തിരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രക്രിയയിലൂടെ നിയമിക്കപ്പെട്ട് 3-4 വർഷം സേവനമനുഷ്ഠിച്ചതിന് ശേഷം, 2008 ജൂണിൽ അപ്പീൽവാദികളുടെ സേവനം അവസാനിപ്പിച്ചു. അവരുടെ ഭാഗത്ത് യാതൊരു തെറ്റും ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും, അവർക്ക് ഏകദേശം 13 വർഷത്തോളം നിയമപോരാട്ടത്തിൽ നഷ്ടപ്പെടുകയും പിന്നീട് തൊഴിൽ നേടാൻ കഴിയാതെ വരികയും ചെയ്തു. ഈ പ്രത്യേക വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും അവർ ജോലി ചെയ്ത കാലയളവും പരിഗണിച്ച്, പൂർണ്ണമായ നീതി നടപ്പിലാക്കാൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 142 പ്രകാരം കോടതിക്കുള്ള സമ്പൂർണ്ണ അധികാരം ഉപയോഗിച്ച്, ഓരോ അപ്പീൽവാദിയും, ശമ്പളവും മറ്റ് ആനുകൂല്യങ്ങളും സാങ്കൽപികമായി നിശ്ചയിച്ച്, സേവനത്തിൽ തിരിച്ചെടുക്കാൻ അർഹനാണ്.[ഖണ്ഡിക 58,59] [569-എ-സി, ഡി-ജി]

2021-8-537-570

1.10 ഹൈക്കോടതിയുടെ ഭൂരിപക്ഷ വിധിന്യായം നിലനിൽക്കുന്നതല്ല, അത് റദ്ദാക്കുന്നു. ന്യൂനപക്ഷ വിധിന്യായത്തിലെ തത്വങ്ങളോടും യോജിക്കുന്നില്ല.[ഖണ്ഡിക 60] [569-ജി - എച്ച് ; 570-എ]

1.11 2020-ലെ എസ്.എൽ.പി (സിവിൽ) നമ്പർ 13473 എന്ന സിവിൽ അപ്പീലിൽ, അപ്പീൽവാദിക്ക് ,2007-ലെ വിജ്ഞാപനം നമ്പർ 11 അനുസരിച്ചുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിലൂടെ നിയമനം ലഭിക്കാൻ അർഹതയുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യോഗ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സിനിയോറിറ്റി നിശ്ചയിച്ച്, അദ്ദേഹത്തിന് യോഗ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ക്രമം അനുസരിച്ച് സീനിയോറിറ്റിക്ക് അർഹതയുണ്ട്, അതോടൊപ്പം ശമ്പളവും മറ്റ് ആനുകൂല്യങ്ങളും സാങ്കൽപികമായി നിശ്ചയിച്ചു നൽകണം. 2021-ലെ എസ്.എൽ.പി (സിവിൽ) നമ്പർ 3610–3615 എന്നീ സിവിൽ അപ്പീലുകളിലെ,ഓരോ അപ്പീൽവാദിയുടെയും പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവുകൾ ഇതിനാൽ റദ്ദാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ അപ്പീൽവാദികളെ, ശമ്പളവും മറ്റ് ആനുകൂല്യങ്ങളും സാങ്കൽപികമായി നിശ്ചയിച്ച്, സേവനത്തിൽ തിരിച്ചെടുക്കണം. എന്നാൽ, നിയമനം ലഭിക്കുന്ന/തിരിച്ചെടുക്കുന്ന തീയതി വരെയുള്ള ശമ്പള കുടിശ്ശികയ്ക്ക് അവർക്ക് അർഹതയുണ്ടായിരിക്കില്ല. [ഖണ്ഡിക 61] [570-ബി-ഡി]

മാരി ചന്ദ്ര ശേഖർ റാവു vs. ഡീൻ, സേത്ത് ജി.എസ് മെഡിക്കൽ കോളേജും മറ്റുള്ളവരും (1990) 3 എസ്. സി. സി 130: [1990] 2 എസ്. സി. ആർ 843; *മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനവും മറ്റൊരാളും vs. ഇന്ത്യൻ യൂണിയനും മറ്റൊരാളും* (1994) 5 എസ്. സി. സി 244: [1994] 1 സപ്ലിമെന്റ്. എസ്.സി.ആർ 714; *ബീർ സിംഗ് vs. ഡൽഹി ജൽ ബോർഡും മറ്റുള്ളവരും* (2018)10 എസ്. സി. സി 312:

2021-8-537-570

[2018] 10 എസ്. സി. ആർ 513; *സുധാകർ വിത്തൽ കുംഭാരെ vs. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും* **(2004)9 എസ്. സി. സി 481: [2003] 5 സപ്ലിമെന്റ്.. എസ്. സി. ആർ 746;** *സൗ കുസും vs. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും* **(2009) 2 എസ്. സി. സി 109: [2008] 17 എസ്.സി.ആർ 675;***എം.സി.ഡി vs. വീണയും മറ്റുള്ളവരും* **(2001)6 എസ്. സി. സി 571: [2001] 1 സപ്ലിമെന്റ്. എസ്.സി.ആർ 493;** *കുമാരി മാധുരി പാട്ടീലും മറ്റൊരാളും vs. ഗോത്ര വികസനം അഡീഷണൽ കമ്മീഷണറും മറ്റുള്ളവരും* **(1994) 6 എസ്. സി. സി 241: [1994] 3 സപ്ലിമെന്റ്. എസ്.സി.ആർ 50-എന്നീ കേസുകൾ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു.**

<u>ഉദ്ധരിച്ച കേസ് നിയമങ്ങൾ</u>

[1990] 2 എസ്.സി.ആർ 843 പരാമർശിച്ചു ഖണ്ഡിക 13

[1994] 1 സപ്ലിമെന്റ്. എസ്.സി.ആർ 71 പരാമർശിച്ചു ഖണ്ഡിക 13

[2018] 10 എസ്.സി.ആർ 513 പരാമർശിച്ചു ഖണ്ഡിക 13

[2003] 5 സപ്ലിമെന്റ്. എസ്.സി.ആർ 746 പരാമർശിച്ചു ഖണ്ഡിക 17

[2008] 17 എസ്.സി.ആർ 675 പരാമർശിച്ചു ഖണ്ഡിക 17

[2001] 1 സപ്ലിമെന്റ്.എസ്.സി.ആർ 493 പരാമർശിച്ചു ഖണ്ഡിക 40

[1994] 3 സപ്ലിമെന്റ്. എസ്.സി.ആർ 50 പരാമർശിച്ചു ഖണ്ഡിക 51

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2021-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ. 4864.

2021-8-537-570

13

2018-ലെ എൽ.പി.എ. നമ്പർ. 80-ൽ റാഞ്ചിയിലെ ജാർഖണ്ഡ് ഹൈക്കോടതിയുടെ 24.02.2020-ലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

ഇതോടൊപ്പം

2021-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ 4865-4870

എ.ജി കെ.കെ. വേണുഗോപാൽ, എസ്.ജി തുഷാർ മേത്ത,എ.എ.ജി അരുണാഭ് ചൗധരി അഡ്വ.അക്ഷയ് അമൃതാൻശു,അഡ്വ. സൗരഭ് മിശ്ര, അഡ്വ.കനു അഗർവാൾ,അഡ്വ.സുഹാസിനി സെൻ,അഡ്വ. അരവിന്ദ് കുമാർ ശർമ്മ, അഡ്വ. പ്രഗ്യ ബാഗേൽ, അഡ്വ. തുലിക മുഖർജി, അഡ്വ.സൈൻ ഖാൻ, അഡ്വ.ശ്വേതങ്ക് സിംഗ്, അഡ്വ.ആസ്ഥാ ശ്രേഷ്ഠ, അഡ്വ.ഹിമാൻഷു ശേഖർ, അഡ്വ.ജംനേഷ് കുമാർ, അഡ്വ.അമിത് പവൻ, അഡ്വ.ആനന്ദ് നന്ദൻ, അഡ്വ.സുമീത് ഗഡോഡിയ, അഡ്വ.കൗശിക് പോദ്ദാർ എന്നിവർ കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

കോടതി വിധിന്യായം പ്രസ്താവിച്ചത്,

ജസ്റ്റിസ് റസ്തോഗി.

1. അനുമതി നൽകി.

2. ഝാർഖണ്ഡ് ഹൈക്കോടതിയിലെ മൂന്നംഗ ബെഞ്ച് 2:1 ഭൂരിപക്ഷത്തിൽ 2020 ഫെബ്രുവരി 24-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തെയും ഉത്തരവിനേയും ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് നിലവിലെ അപ്പീലുകൾ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

3. ഈ കേസിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിഷയം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കാൻ ആവശ്യമായ വസ്തുതകളുടെ ഒരു സംക്ഷിപ്ത വിവരണം താഴെ നൽകുന്നു.

4. 2020-ലെ എസ്.എൽ.പി (സിവിൽ) നമ്പർ. 13473 എന്ന സിവിൽ അപ്പീലിൽ, അപ്പീൽവാദിയുടെ പിതാവ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തിലെ പട്ന ജില്ലയിൽ നിന്നുള്ളയാളാണ്. എന്നാൽ ആരോപിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ, അപ്പീൽവാദി 1974 നവംബർ 27-ന് ഹസാരിബാഗിൽ ജനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് അവിടെയാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്. അത് മുമ്പ് ഏകീകൃത ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു. എന്നാൽ 2000 നവംബർ 15-ന് ബിഹാർ പുനഃസംഘടന നിയമം, 2000 (ഇനി മുതൽ "നിയമം, 2000" എന്ന് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു) പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിനു ശേഷം, ഹസാരിബാഗ് ജില്ല ജാർഖണ്ഡ് എന്ന പിൻഗാമി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി.

5. താൻ ജനിച്ചതും വളർന്നതും വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയതും ഇപ്പോൾ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിലുള്ള പ്രദേശത്താണെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രത്യേകമായി വാദിച്ചു. അദ്ദേഹം പട്ടികജാതി വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്നു, കൂടാതെ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തെ യോഗ്യതയുള്ള അധികാരി അദ്ദേഹത്തിന് സാക്ഷ്യപത്രം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. 1999 ഡിസംബർ 21-ന്

അദ്ദേഹം അസിസ്റ്റന്റ് അധ്യാപക തസ്തികയിൽ നിയമിതനാകുകയും, പട്ടികജാതി വിഭാഗത്തിനായി സംവരണം ചെയ്ത തസ്തികയിൽ ജാർഖണ്ഡിന്റെ തലസ്ഥാനമായ റാഞ്ചിയിലെ ഒരു വിദ്യാലയത്തിൽ നിയമിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. സംസ്ഥാനങ്ങൾ വിഭജിച്ചതിന് ശേഷമുള്ള കേഡർ പുനഃസംഘടനയെത്തുടർന്ന്, അദ്ദേഹം ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഒരു അദ്ധ്യാപകനായി ജോലി ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ, മുന്നോട്ട് പോകാനും തന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നേടാനും, ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം പുറത്തിറക്കിയ 2007-ലെ വിജ്ഞാപനം നമ്പർ 11 അടിസ്ഥാനമാക്കി നടത്തിയ, 2008-ലെ മൂന്നാമത്തെ സംയുക്ത സിവിൽ സർവീസസ് പരീക്ഷയിൽ അദ്ദേഹം പട്ടികജാതി വിഭാഗത്തിൽ അപേക്ഷിച്ചു.

6. അദ്ദേഹം പ്രാഥമിക , മുഖ്യ പരീക്ഷകൾക്ക് പുറമേ അഭിമുഖവും വിജയിച്ചു. 2010-ൽ അന്തിമഫലം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ, പട്ടികജാതി വിഭാഗത്തിനായി സംവരണം ചെയ്ത 17 ഒഴിവുകൾക്കെതിരെ ക്രമ നമ്പർ 5-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമന ഉത്തരവ് തടഞ്ഞുവയ്ക്കുകയും, അതേസമയം പട്ടികജാതി വിഭാഗത്തിൽ യോഗ്യതാ ക്രമത്തിൽ താഴെയുള്ള ആളുകളെ 2010 ഓഗസ്റ്റ് 11-ന് നിയമിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, മെറിറ്റ് ലിസ്റ്റിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും തന്റെ നിയമനം പരിഗണിക്കുന്നതിലെ അവഗണനയ്ക്ക് സംസ്ഥാന അധികാരികളിൽ നിന്ന് യാതൊരു പ്രതികരണവും ലഭിക്കാത്തതിനെത്തുടർന്ന്, അദ്ദേഹം ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരം ഒരു റിട്ട് ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതിയെ സമീപിച്ചു.

7. ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം സമർപ്പിച്ച എതിർ സത്യവാങ്മൂലത്തിൽ, അപ്പീൽവാദി പട്ടികജാതി വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടയാളാണെന്നും, പട്ടികജാതി ക്വാട്ടയിൽ

തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടയാളാണെന്നും സമ്മതിച്ചു.. എന്നാൽ, അപ്പീൽവാദിയുടെ സർവ്വീസ് ബുക്ക് അനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തിലെ പട്ന ജില്ലയിലെ സ്ഥിര താമസക്കാരനാണ്, അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തേക്ക് കൂടിയേറിയ ആളായി കണക്കാക്കണം എന്നായിരുന്നു അവരുടെ വാദം. ഇതിന്റെ ഫലമായി, 2008-ൽ നടന്ന സംയുക്ത സിവിൽ സർവീസസ് പരീക്ഷയിലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രക്രിയയിൽ പങ്കെടുത്തതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പട്ടികജാതി വിഭാഗത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് നിയമനത്തിന് അർഹതയില്ലായിരുന്നു.

8. ഹൈക്കോടതിയിലെ സിംഗിൾ ജഡ്ജി 2017 ഒക്ടോബർ 13-ലെ വിധിന്യായത്തിലൂടെ റിട്ട് ഹർജി അനുവദിക്കുകയും, ഹർജിക്കാരന് നിയമന ഉത്തരവ് നൽകാൻ സംസ്ഥാന അധികാരികളോട് നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, സംസ്ഥാനം ഈ തീരുമാനത്തെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഒരു ലെറ്റേഴ്സ് പേറ്റന്റ് അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തു. ഈ അപ്പീൽ,2:1 ഭൂരിപക്ഷത്തോടെയുള്ള ആരോണപണവിധേയമായ വിധിന്യായത്തിലൂടെ ഇത് അനുവദിക്കപ്പെട്ടു.

9.നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന ദിവസം അതായത് 2000 നവംബർ 15-ന് ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്ത് താമസക്കാരായിരുന്നു എന്ന് പറയപ്പെടുന്ന അപ്പീൽവാദികളാണ് 2021-ലെ എസ് .എൽ.പി (സിവിൽ) നമ്പർ. 3610-3615 എന്ന സിവിൽ അപ്പീലുകളിലെ മറ്റ് അപ്പീലുകൾ ഫയൽ ചെയ്തത്. 2004 ജനുവരി 13-ലെ വിജ്ഞാപനം അനുസരിച്ച് നടന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രക്രിയയിലൂടെ, ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്ത് പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ/ഒ.ബി.സി. വിഭാഗങ്ങൾക്കായി സംവരണം ചെയ്ത തസ്തികകളിൽ അവർ കോൺസ്റ്റബിൾമാരായി നിയമിതരായി. മൂന്ന് വർഷത്തോളം

സേവനമനുഷ്ഠിച്ച ശേഷം, അവർ ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തിലെ സ്ഥിര താമസക്കാരാണെന്നും, ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തെ അധികാരികൾ നൽകിയ ജാതി സർട്ടിഫിക്കറ്റാണ് ഹാജരാക്കിയതെന്നും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച്, 2008 ജൂൺ 16-ലെ ഉത്തരവിലൂടെ അവരുടെ സേവനം അവസാനിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ, ജാർഖണ്ഡ് എന്ന പിൻഗാമി സംസ്ഥാനത്ത് പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ/ഒ.ബി.സി. സംവരണാനുകൂല്യം ഉന്നയിക്കാൻ അവർക്ക് അർഹതയില്ല എന്നും ഉത്തരവിൽ പറയുന്നു.

10. ഈ സേവനമവസാനിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവിനെ , ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226 പ്രകാരം റിട്ട് ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തുകൊണ്ട് ചോദ്യം ചെയ്തു.. എന്നാൽ, ഹൈക്കോടതിയിലെ സിംഗിൾ ജഡ്ജി 2015 ജനുവരി 30-ലെ വിധിന്യായത്തിലൂടെ ആ ഹർജി തള്ളി. സിംഗിൾ ജഡ്ജിന്റെ ഉത്തരവിൽ അസ്വസ്ഥരായ അപ്പീൽവാദികൾ , പങ്കജ് കുമാർ എന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ എൽ.പി.എ.യ്ക്കൊപ്പം അവരുടെ എൽ.പി.എ.യും ചേർത്ത് ഫയൽ ചെയ്തു.ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ കേസുകളും ഒരുമിച്ച് പരിഗണിക്കുകയും, ആരോപണവിധേയമായ വിധിന്യായത്തിലൂടെ തള്ളുകയും ചെയ്തു. ഈ വിധിന്യായം ഇപ്പോൾ ഈ അപ്പീലുകളിലൂടെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയാണ്.

11.ഏകീകൃത ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്ത്, എല്ലാ അപ്പീൽവാദികൾക്കും പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ വിഭാഗത്തിൽ അവരുടെ ജാതി/ഗോത്രം ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിന് കാരണമായ ദോഷങ്ങളും സാമൂഹിക ബുദ്ധിമുട്ടുകളും അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നത് തർക്കമില്ലാത്ത വസ്തുതയാണ്. ഇത് ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തെ ഭരണഘടന (പട്ടികജാതി)/(പട്ടികവർഗ്ഗ) ഉത്തരവ്, 1950-ൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നുവെന്നും അപ്പീൽവാദികൾക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു.

12. അപ്പീൽവാദിയായ പങ്കജ് കുമാറിന്റെ വംശജരുടെ ഉത്ഭവസ്ഥാനം പട്ന ജില്ലയാണെങ്കിലും, അദ്ദേഹം 1974 നവംബർ 27-ന് ഹസാരിബാഗ് ജില്ലയിൽ ജനിച്ചു എന്നും, 1989 മുതൽ അദ്ദേഹം റാഞ്ചി ജില്ലയിലെ താമസക്കാരനാണെന്നും, അവിടുന്നാണ് അദ്ദേഹം വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയതെന്നും, പിന്നീട് 1999 ഡിസംബർ 21-ന് റാഞ്ചിയിലെ ഒരു വിദ്യാലയത്തിൽ അസിസ്റ്റന്റ് അധ്യാപകനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും വാദിച്ചു.2000-ലെ നിയമത്തിലെ , വകുപ്പ് 74-നോടൊപ്പം വകുപ്പ് 73 വായിക്കുമ്പോൾ, എല്ലാ പ്രായോഗിക ആവശ്യങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹം ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിലെ സ്ഥിര താമസക്കാരനായി മാറി.അപ്പീൽവാദിക്ക് ജാതി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ജാർഖണ്ഡിൽ വെച്ച് നൽകിയിട്ടുണ്ട് എന്ന കാര്യം ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തെ അധികാരികൾ നിഷേധിച്ചിട്ടില്ല. സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവുമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നേരിട്ടതിന് ശേഷമാണ് അദ്ദേഹത്തിന് അത് ലഭിച്ചത്. ഈ സർട്ടിഫിക്കറ്റ്, 2000-ലെ നിയമത്തിലെ 23-ഉം 24-ഉം വകുപ്പുകൾക്ക് അനുസൃതമായി, ഭരണഘടന (പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ) ഉത്തരവ്, 1950-ൽ കൂട്ടിച്ചേർത്ത അഞ്ചാം (ഭാഗം VI എ) പട്ടികയെയും ആറാം (ഭാഗം XXII) പട്ടികയെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് നൽകിയത്.

13. അപ്പീൽവാദിയെ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തേക്ക് കുടിയേറിയ ആളായി കണക്കാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ആരോപണവിധേയമായ വിധിന്യായത്തിലെ ഹൈക്കോടതിയുടെ വീക്ഷണം, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 341(1)-ന്റെ ലംഘനം മാത്രമല്ല, നിയമം, 2000-ന്റെ പദ്ധതിയുടെ ലംഘനം കൂടിയാണെന്നും വാദിച്ചു. ***മാരി ചന്ദ്ര ശേഖർ റാവു vs ഡീൻ, സേത്ത് ജി.എസ്. മെഡിക്കൽ കോളേജും മറ്റുള്ളവരും***[1] ;

[1] 1990(3) എസ്.സി.സി. 130

മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനത്തെ പട്ടികജാതിക്കാർക്കും പട്ടികവർഗ്ഗക്കാർക്കും ജാതി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രവർത്തന സമിതിയും മറ്റൊരാളും vs. ഇന്ത്യൻ യൂണിയനും മറ്റൊരാളും[2]*;ബീർ സിംഗ് vs. ഡൽഹി ജൽ ബോർഡും മറ്റുള്ളവരും* [3] എന്നീ കേസുകളിലെ ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിന്റെ വിധിന്യായങ്ങളിൽ കൂടിയേറ്റത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞ തത്വങ്ങൾക്ക് നിലവിലെ കേസിന്റെ വസ്തുതകളുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല എന്നും വാദിച്ചു.

14. ഈ കേസുകളെല്ലാം ഒരു സംസ്ഥാനത്തുനിന്ന് മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തേക്ക് സ്വമേധയാ കൂടിയേറിയവരുടെ കേസുകളാണെന്ന് വാദിച്ചു. എന്നാൽ, ഈ കേസുകളിൽ, വ്യക്തി ഉൾപ്പെട്ട ജാതി, 1950-ലെ രാഷ്ട്രപതിയുടെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം ഇരു സംസ്ഥാനങ്ങളിലും പട്ടികജാതി വിഭാഗത്തിൽ വിജ്ഞാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ, കൂടിയേറിയ വ്യക്തി താൻ കൂടിയേറിയ സംസ്ഥാനത്ത് പട്ടികജാതി അംഗമെന്ന നിലയിൽ സംവരണാനുകൂല്യങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ കൂടിയേറിയ വ്യക്തിക്ക് പിന്നീടുള്ള സംസ്ഥാനത്ത് ഈ ആനുകൂല്യം ഉന്നയിക്കാൻ അർഹതയില്ലായിരുന്നു എന്നത് തർക്കമില്ലാത്ത വസ്തുതയാണ്..

15. എന്നാൽ അപ്പീൽവാദിയുടെ കേസ് ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തുനിന്ന് ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തേക്ക് സ്വമേധയാ അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാതെ കൂടിയേറിയ കേസല്ല, മറിച്ച് 2000-ലെ നിയമം, പ്രകാരം ഏകീകൃത ബിഹാർ സംസ്ഥാനം ബിഹാർ, ജാർഖണ്ഡ് എന്നിങ്ങനെ രണ്ട് പിൻഗാമി സംസ്ഥാനങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ട ഒരു കേസാണ്. 1950-ലെ രാഷ്ട്രപതിയുടെ ഉത്തരവ്, കാലാകാലങ്ങളിൽ ഭേദഗതി വരുത്തി, ജാതി/ഗോത്രം

[2] 1994(5) എസ്.സി.സി. 244

[3] 2018(10) എസ്.സി.സി. 312

ഉൾപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ, സംയോജിത ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ട അംഗങ്ങൾ നേരിട്ടിരുന്ന ദോഷങ്ങളും സാമൂഹിക ബുദ്ധിമുട്ടുകളും കാരണമാണ് ആ ജാതിയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞത്. ഇവർക്ക് പൊതു തൊഴിലുകൾക്കായി ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്ത് ഉടനീളം സംവരണാനുകൂല്യം ലഭിക്കാൻ അർഹതയുണ്ടായിരുന്നു.

16. 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പുകൾ 23-ഉം 24-ഉം അനുസരിച്ച്, പിൻഗാമി സംസ്ഥാനമായ ജാർഖണ്ഡിനുവേണ്ടി രാഷ്ട്രപതി ഭരണഘടന (പട്ടികജാതി)/(പട്ടികവർഗ്ഗ) ഉത്തരവ്, 1950-ലെ അഞ്ചാം പട്ടികയും , ആറാം പട്ടികയും വിജ്ഞാപനം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ, അപ്പീൽവാദി ഉൾപ്പെടുന്ന ജാതിയെ അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ട്, പിൻഗാമി സംസ്ഥാനമായ ജാർഖണ്ഡിൽ, സാഹചര്യത്തിനനുസരിച്ച് പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ/ഒ.ബി.സി. അംഗങ്ങൾക്ക് ലഭ്യമായ പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും ആവശ്യപ്പെടുന്നതിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ അയോഗ്യനാക്കാൻ യുക്തിപരമായ അടിസ്ഥാനമില്ലെന്നും അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു.

17. അപ്പീൽവാദികൾ ഏകീകൃത ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തിലെ പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ/ഒ.ബി.സി. അംഗങ്ങളാണെന്നും, 2000-ലെ നിയമപ്രകാരം ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം രൂപീകരിച്ചതിന് ശേഷം അവരുടെ ജാതി/ഗോത്രം/ഒ.ബി.സി. ബിഹാർ, ജാർഖണ്ഡ് എന്നീ രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളിലും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നും ബന്ധപ്പെട്ട അപ്പീലുകളിലെ അപ്പീൽവാദികൾക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. 1991-ലെ ബിഹാർ സംവരണ നിയമം (പട്ടികജാതി, പട്ടികവർഗ്ഗ, മറ്റ് പിന്നാക്ക വിഭാഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള തസ്തികകളിലെയും സേവനങ്ങളിലെയും ഒഴിവുകൾ

സംബന്ധിച്ച നിയമം, 1991)-ൽ (ഇനിമുതൽ ''1991-ലെ നിയമം'' എന്ന് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു) 2003-ലെ ഭേദഗതി നിയമം വഴി വകുപ്പ് 4-ൽ ചേർത്ത ഒരു വ്യവസ്ഥയിലൂടെ, ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തിൽ താമസിക്കുന്നവർക്ക് മാത്രമായി ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്ത് സംവരണാനുകൂല്യങ്ങൾ തേടാനുള്ള അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, സംവരണാനുകൂല്യം തേടുന്നതിനുള്ള അവരുടെ അവകാശവാദങ്ങൾ അസാധുവാക്കാൻ എതിർകക്ഷികൾ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ അവരെ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിലെ കുടിയേറ്റക്കാരായി കണക്കാക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവർക്ക് ഇരു സംസ്ഥാനങ്ങളിലും (ബിഹാർ, ജാർഖണ്ഡ്) സംവരണം ഉന്നയിക്കാൻ കഴിയാതെ വരും. ***സുധാകർ വിത്തൽ കുംഭാരെ vs. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും*** [4]***, സൗ കുസും vs. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും*** [5] എന്നീ ഈ കേസുകളിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായങ്ങൾ ഉദാഹരണമായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച്, ഹൈക്കോടതി അവരുടെ വാദം തള്ളിക്കൊണ്ട് ഉരുതരമായ പിഴവ് വരുത്തി എന്നും, ന്യൂനപക്ഷ വിധിന്യായം ഭരണഘടനയുടെയും 2000-ലെ നിയമത്തിന്റെയും നിർദ്ദേശങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് എന്നും, അത് ഭരണഘടന ഉറപ്പുനൽകുന്ന അവരുടെ മൗലികാവകാശങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനാൽ ഈ കോടതി അംഗീകരിക്കേണ്ടതാണ് എന്നും അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു.

18. ആഭ്യന്തര മന്ത്രാലയം 1985 ഫെബ്രുവരി 22-ന് പുറത്തിറക്കിയ സർക്കാർ ഉത്തരവിൽ, സംവരണ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ആളുകൾക്ക് അവരുടെ സ്വന്തം സംസ്ഥാനത്ത് മാത്രമേ ആനുകൂല്യങ്ങൾ അവകാശപ്പെടാൻ അർഹതയുള്ളൂ എന്നും,

[4] 2004(9) എസ്.സി.സി. 481

[5] 2009(2) എസ്.സി.സി 109

കൂടിയേറിയ സംസ്ഥാനത്ത് അതിന് അർഹതയില്ല എന്നും പറയുന്നുവെന്ന് ആരോപണവിധേയമായ വിധിന്യായത്തിന്റെ ന്യൂനപക്ഷ കാഴ്ചപ്പാടിനെ പിന്തുണച്ചുകൊണ്ട് അറ്റോർണി ജനറൽ കെ.കെ. വേണുഗോപാൽ വാദിച്ചു. ഒരാൾക്ക് അവരുടെ സ്വന്തം സംസ്ഥാനത്ത് മാത്രമേ സംവരണാനുകൂല്യം ഉന്നയിക്കാൻ അർഹതയുള്ളൂ എന്നും, കൂടിയേറിയ സംസ്ഥാനത്ത് അതിന് അർഹതയില്ല എന്നും ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചും അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

19. ഏതൊരു സംസ്ഥാനത്തിലെയോ കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശത്തിലെയോ ജാതികൾ, വംശങ്ങൾ, ഗോത്രങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ ജാതികൾ, വംശങ്ങൾ, ഗോത്രങ്ങൾ എന്നിവയിലെ ഭാഗങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ കൂട്ടങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള വിജ്ഞാപനം, ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അവിടുത്തെ ഗവർണറുമായി കൂടിയാലോചിച്ചതിന് ശേഷം, ആ സംസ്ഥാനത്തിനോ കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശത്തിനോ വേണ്ടി, ഭരണഘടനയുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കായി പട്ടികജാതിയായി കണക്കാക്കണം എന്ന് ഔദ്യോഗികമായി വിജ്ഞാപനം ചെയ്യാനുള്ള അധികാരം രാഷ്ട്രപതിക്കാണ് എന്നാണ് ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദങ്ങളായ 341(1)-ഉം 342(1)-ഉം വ്യക്തമായി നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്ന് അറ്റോർണി ജനറൽ വാദിച്ചു.ഇതിന്റെ ഫലമായി, മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തേക്ക് കൂടിയേറിയ ഒരു വ്യക്തിക്ക്, പ്രായോഗികമായി, ആ പുതിയ സംസ്ഥാനത്ത് സംവരണാനുകൂല്യങ്ങൾ അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ലെന്നും അറ്റോർണി ജനറൽ വാദിച്ചു.

20. ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 341(1)-ഉം 342(1)-ഉം പ്രകാരം പുറത്തിറക്കിയ രാഷ്ട്രപതിയുടെ ഉത്തരവ് , പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ വിഭാഗങ്ങളിലെ ജാതികളെയും

ഗോത്രങ്ങളെയും വിജ്ഞാപനം ചെയ്യുകയും, ഒ.ബി.സി. വിഭാഗത്തിലെ ജാതികളെ പ്രത്യേക വിജ്ഞാപനം വഴി ഏകീകൃത ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്ത് ഉടനീളം ബാധകമാക്കുകയും ചെയ്തു. വിജ്ഞാപനം ചെയ്യപ്പെട്ട അത്തരം ജാതികളിലെ അംഗങ്ങൾ നേരിട്ട ദോഷങ്ങളും സാമൂഹിക ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ജാതി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകുന്ന അധികാരി ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് ഇവിടെ അനുമാനിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഭരണഘടന (പട്ടികജാതി) / (പട്ടികവർഗ്ഗ) ഉത്തരവ്, 1950-ൽ വിജ്ഞാപനം ചെയ്യപ്പെട്ട പട്ടികജാതിയിലോ പട്ടികവർഗ്ഗത്തിലോ ഒരു വ്യക്തിക്ക് അംഗമാകാൻ അർഹതയുണ്ടോ എന്ന് അന്വേഷിക്കുന്നതിന് അയാളുടെ ഉത്ഭവ സ്ഥലം പ്രധാനമാണ്. എന്നാൽ ജാതി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, അയാൾക്ക് സംസ്ഥാനത്തുടനീളം പൊതു തൊഴിലുകൾ തേടുന്നതിനും, അതിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും ഉന്നയിക്കുന്നതിനും, യാതൊരു നിയന്ത്രണങ്ങളുമില്ലാതെ, അർഹതയുണ്ട്.

21. 2000-ലെ നിയമം പ്രകാരം, 2000 നവംബർ 15 മുതൽ ഏകീകൃത ബിഹാർ സംസ്ഥാനം ബിഹാർ, ജാർഖണ്ഡ് എന്നിങ്ങനെ രണ്ട് പിൻഗാമി സംസ്ഥാനങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടു. ഈ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 പ്രകാരം ഏകീകൃത ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തിലെ 18 ജില്ലകൾ ജാർഖണ്ഡ് എന്ന പിൻഗാമി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി. ജീവനക്കാരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഭാഗം VIII-ൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതുപോലെ, ഈ നിയമത്തിൽ ഒരു വ്യവസ്ഥ/നിയന്ത്രണം കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ചും, വകുപ്പ് 73-ഉം വകുപ്പ് 74-ഉം ചേർത്ത് വായിക്കുമ്പോൾ, നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന ദിവസം, അതായത് 2000 നവംബർ 15-നോ അതിനുമുമ്പോ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചതും,

നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 പ്രകാരം ജാർഖണ്ഡിന്റെ ഭാഗമായി മാറിയ 18 ജില്ലകളിലെ താമസക്കാരുമായ വ്യക്തികളുടെ അവകാശങ്ങളെ ഇത് സംരക്ഷിക്കുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ എല്ലാ പ്രായോഗിക ആവശ്യങ്ങൾക്കും സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതേസമയം, വകുപ്പ് 74 പ്രകാരം സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഒരാളുടെ ജാതി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള അവകാശങ്ങൾ, ഭാവിയിൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ സംവരണ തസ്തികകളിലെ സ്ഥാനക്കയറ്റത്തിന് ഉപയോഗിക്കാൻ സാധിക്കുമെങ്കിലും, അതേ വ്യക്തിയെ ജാർഖണ്ഡിലെ പൊതു തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ സംവരണ വിഭാഗത്തിലെ അംഗമായി പങ്കെടുക്കാൻ അനുവദിക്കില്ലെന്ന് ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം പറയുന്നത് നീതീകരിക്കാനാവില്ല. പ്രത്യേകിച്ചും, നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന ദിവസം അതായത് 2000 നവംബർ 15-നോ അതിനുമുമ്പോ ജാർഖണ്ഡിന്റെ ഭാഗമായിത്തീർന്ന 18 ജില്ലകളിൽ ഒന്നിൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന ജീവനക്കാർ അല്ലെങ്കിൽ ഓപ്ഷൻ നൽകിയ ജീവനക്കാർ എന്നിവരുടെ സേവനങ്ങൾ 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 73 പ്രകാരം സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ, ഈ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവരെ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിലേക്ക് കൂടിയേറിയവരായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ***സുധാകർ വിത്തൽ കുംഭാരെ (മേൽ പരാമർശം), സൗ കുസും (മേൽ പരാമർശം)*** എന്ന കേസുകളിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായങ്ങളിലാണ് അവരുടെ കേസുകൾ ഉൾപ്പെടുന്നത്. ന്യൂനപക്ഷ വിധിന്യായം ശരിയാണെന്നും ഈ കോടതി പരിഗണിക്കേണ്ടതാണെന്നും അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, ന്യൂനപക്ഷ വിധിന്യായത്തിൽ ഒരു ചെറിയ തിരുത്ത് ആവശ്യമാണ് എന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അതായത്, പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ/ഒ.ബി.സി. വിഭാഗങ്ങളിലെ അംഗങ്ങൾ,

അവരുടെ ജാതികൾ 1950-ലെ രാഷ്ട്രപതിയുടെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം ബിഹാർ, ജാർഖണ്ഡ് എന്നീ രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളിലും വിജ്ഞാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടതിനാൽ, അവർക്ക് രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളിലും സംവരണാനുകൂല്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാൻ അർഹതയുണ്ടെന്ന ജഡ്ജിയുടെ കാഴ്ച്ചപ്പാട് ശരിയല്ല . കാരണം, ഒരാൾക്ക് ഈ രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ മാത്രമേ സംവരണാനുകൂല്യം ഉന്നയിക്കാൻ കഴിയൂ. ഈ വ്യക്തികൾ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിലെ സ്ഥിര താമസക്കാരായി മാറിയാൽ, അവർക്ക് ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്ത് മാത്രമേ സംവരണാനുകൂല്യം ഉന്നയിക്കാൻ അർഹതയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടാണ്, 1991-ലെ നിയമത്തിൽ 2003-ലെ ഭേദഗതി വഴി വകുപ്പ് 4-ൽ ഒരു വ്യവസ്ഥ കൂട്ടിച്ചേർത്ത്, ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തിന് പുറത്ത് താമസിക്കുന്നവർക്ക് 1991-ലെ നിയമപ്രകാരം സംവരണാനുകൂല്യം ഉന്നയിക്കാൻ അർഹതയില്ല എന്ന് ബിഹാർ സംസ്ഥാനം വ്യക്തമാക്കിയത്.

22. മറുഭാഗത്ത്, അപ്പീൽവാദികൾ 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 അനുസരിച്ച് ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായ 18 ജില്ലകളിലെ യഥാർത്ഥ നിവാസികളോ സ്ഥിര താമസക്കാരോ അല്ല എന്നാണ് ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിനുവേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ, ആരോപണവിധേയമായ വിധിന്യായത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷ കാഴ്ച്ചപ്പാടിനെ പിന്തുണച്ചുകൊണ്ട് വാദിച്ചത്. അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇപ്പോൾ ബിഹാർ എന്ന പിൻഗാമി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അവിഭാജ്യ ഭാഗമായ പ്രദേശങ്ങളിലെ സ്ഥിര താമസക്കാരും നിവാസികളുമാണ്. **മാരി ചന്ദ്ര ശേഖർ റാവു (മേൽ പരാമർശം);മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനത്തെ പട്ടികജാതിക്കാർക്കും പട്ടികവർഗ്ഗക്കാർക്കും ജാതി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രവർത്തന സമിതിയും മറ്റൊരാളും (മേൽ പരാമർശം);ബിർ**

2021-8-537-570

സിംഗ് (മേൽ പരാമർശം)എന്നീ കേസുകളിലെ ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിന്റെ വ്യാഖ്യാനമനുസരിച്ചുള്ള ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദങ്ങൾ 341-ഉം 342-ഉം കണക്കിലെടുത്തും, 1977 മാർച്ച് 22-ലെയും അതിനുശേഷമുള്ള 1985 ഫെബ്രുവരി 22-ലെയും സർക്കാർ ഉത്തരവുകൾ ശ്രദ്ധിച്ചും, അദ്ദേഹം വാദിച്ചത്, അപ്പീൽവാദികൾ പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ/ഒ.ബി.സി. അംഗങ്ങളാണെന്നതും അവരുടെ ജാതി 2000-ലെ നിയമത്തിലെ 23-ഉം 24-ഉം വകുപ്പുകൾ അനുസരിച്ച് ഭരണഘടന (പട്ടികജാതി)/(പട്ടികവർഗ്ഗ) ഉത്തരവ്, 1950-ൽ ഭേദഗതി വരുത്തി ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്ത് വിജ്ഞാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നതും തർക്കരഹിതമായ കാര്യമാണ് എന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, ഇത് അവർക്ക് ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്ത് സംവരണാനുകൂല്യം ഉന്നയിക്കാൻ മാത്രമേ അർഹത നൽകുന്നുള്ളൂ. നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന ദിവസം അതായത്, 2000 നവംബർ 15-നോ അതിനുമുമ്പോ അവർ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്ത് താമസിക്കുന്നു എന്നത്, 2000-ലെ നിയമത്തിലെ അദ്ധ്യായം VIII പ്രകാരം അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ/സേവന വ്യവസ്ഥകൾ സംരക്ഷിക്കാൻ മാത്രമേ ഉപകരിക്കൂ. അവരിൽ ആരെങ്കിലും പൊതുതൊഴിൽ തേടുന്നതിനോ മറ്റ് പ്രത്യേകാവകാശങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്നതിനോ പൊതു തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പങ്കെടുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അവരുടെ ജാതി പിൻഗാമി സംസ്ഥാനമായ ജാർഖണ്ഡിലെ 1950-ലെ രാഷ്ട്രപതിയുടെ ഉത്തരവിലെ ഭേദഗതിയിലൂടെ വിജ്ഞാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അവരെ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തേക്ക് കുടിയേറിയവരായി കണക്കാക്കും. ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് ഇത് വ്യക്തമായി വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ, അവരുടെ വാദം ആരോപണവിധേയമായ വിധിന്യായത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷ കാഴ്ചപ്പാടിലൂടെ ശരിയായി പരിഗണിച്ച്

തള്ളിയിരിക്കുന്നു എന്നും അതിൽ ഈ കോടതിയുടെ ഇടപെടൽ ആവശ്യമില്ല എന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

23. കക്ഷികൾ സമർപ്പിച്ച വാദങ്ങൾ കോടതി പരിഗണിക്കുകയും അവരുടെ സഹായത്തോടെ രേഖയിലുള്ള തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തു.

24. പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗക്കാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള സംരക്ഷണ നടപടികൾക്ക് നമ്മുടെ ഭരണഘടനാപരമായ പദ്ധതിയിൽ ഒരു പ്രധാന സ്ഥാനമുണ്ട്. ഏതൊരു സംസ്ഥാനത്തിലെയോ കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശത്തിലെയോ ജാതികൾ, വംശങ്ങൾ, ഗോത്രങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ ജാതികൾ, വംശങ്ങൾ, ഗോത്രങ്ങൾ എന്നിവയിലെ ഭാഗങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ കൂട്ടങ്ങൾ എന്നിവയെ, ഭരണഘടനയുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ആ സംസ്ഥാനത്തിലെയോ കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശത്തിലെയോ പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗക്കാർ ആയി കണക്കാക്കുന്നതിന് വിജ്ഞാപനം ചെയ്യാൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 341(1)-ഉം അനുഛേദം 342(1)-ഉം രാഷ്ട്രപതിക്ക് അധികാരം നൽകുന്നു. അവർ അനുഭവിക്കുന്ന സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവുമായ പിന്നാക്കാവസ്ഥ കണക്കിലെടുത്ത് പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ അംഗങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ സംരക്ഷണം നൽകുക എന്നതാണ് ഭരണഘടനയുടെ ഈ അനുച്ഛേദങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം.ജാതികൾ, വംശങ്ങൾ, അല്ലെങ്കിൽ ഗോത്രങ്ങൾ എന്നിവ വിജ്ഞാപനം ചെയ്യുമ്പോൾ, രാഷ്ട്രപതിക്ക് ആ വിഭാഗങ്ങളിലെ ചില ഭാഗങ്ങളെയോ കൂട്ടങ്ങളെയോ മാത്രം ഉൾപ്പെടുത്താൻ അധികാരമുണ്ട് എന്നത് വ്യക്തമാണ്. ഇതിനർത്ഥം, അവർ നേരിടുന്ന ദോഷങ്ങളും സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവുമായ പിന്നാക്കാവസ്ഥ വിലയിരുത്തിയ ശേഷം, അവരുടെ സാമൂഹികവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും പിന്നാക്കാവസ്ഥയും അങ്ങനെയൊരു

വിജ്ഞാപനം ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് രാഷ്ട്രപതിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, മുഴുവൻ സംസ്ഥാനത്തിനോ അല്ലെങ്കിൽ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രത്യേക പ്രദേശങ്ങളിലോ ചില ജാതികളെയോ ഗോത്രങ്ങളെയോ വിജ്ഞാപനം ചെയ്യാം.

25. അനുച്ഛേദം 341(1) പ്രകാരമുള്ള രാഷ്ട്രപതിയുടെ ഉത്തരവിൽ വ്യക്തമാക്കിയ ജാതി, വംശം അല്ലെങ്കിൽ ഗോത്രം അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും ജാതി, വംശം അല്ലെങ്കിൽ ഗോത്രം എന്നിവയിലെ ഭാഗമോ കൂട്ടമോ അല്ലെങ്കിൽ അനുച്ഛേദം 342(1) പ്രകാരം വിജ്ഞാപനം ചെയ്ത ഒരു ഗോത്ര വിഭാഗമോ, ഭരണഘടനയുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ആ സംസ്ഥാനത്തിനോ കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശത്തിനോവേണ്ടി പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗക്കാർ ആയി കണക്കാക്കപ്പെടും എന്നാണ് അനുച്ഛേദം 341-ഉം 342-ഉം വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ഇത് ഭരണഘടന (പട്ടികജാതി)/(പട്ടികവർഗ്ഗ) ഉത്തരവ്, 1950-ലെ വ്യവസ്ഥ (2) വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

26. ഒരു സംസ്ഥാനത്തിലോ/കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക ഭാഗത്തോ ഒരു ജാതി/വംശത്തെ പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗമായി അംഗീകരിക്കുന്നതിന് വിവിധ മാനദണ്ഡങ്ങൾ പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അനുച്ഛേദം 341(1)-ഉം 342(1)-ഉം പ്രകാരം വിശദമായ അന്വേഷണങ്ങൾക്ക് ശേഷം രാഷ്ട്രപതിയുടെ ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു എന്നത് ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ, രാഷ്ട്രപതിയുടെ ഉത്തരവുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നത്, ചില പ്രത്യേക ഭാഗങ്ങളോ കൂട്ടങ്ങളോ ആയ ജാതികൾ, വംശങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ ഗോത്രങ്ങൾ/ഗോത്ര വിഭാഗങ്ങൾ ഒരു പ്രത്യേക സംസ്ഥാനത്തിലോ/കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശത്തിലോ പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗക്കാരായിരിക്കാമെന്ന് മാത്രമല്ല, ചില ജാതികളോ

ഗോത്രങ്ങളോ അല്ലെങ്കിൽ അവയുടെ ഭാഗങ്ങളോ/കൂട്ടങ്ങളോ ഒരു സംസ്ഥാനത്തിലെയോ/കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശത്തിലെയോ പ്രത്യേക/നിർദ്ദിഷ്ട പ്രദേശത്തിലോ/ജില്ലയിലോ പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗക്കാരായിരിക്കാമെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നു.

27. ഒരു പ്രത്യേക സംസ്ഥാനത്തിലെ ഏതെങ്കിലും പട്ടികജാതി, പട്ടികവർഗ്ഗ അല്ലെങ്കിൽ പിന്നാക്ക വിഭാഗങ്ങളെ വിജ്ഞാപനം ചെയ്യുമ്പോൾ, ആ സംസ്ഥാനത്തിലെ ബന്ധപ്പെട്ട വിഭാഗത്തിലെ അംഗങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന ദോഷങ്ങളുടെയും സാമൂഹികവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായ പിന്നാക്കാവസ്ഥയുടെയും/ബുദ്ധിമുട്ടുകളുടെയും സ്വഭാവവും വ്യാപ്തിയും പരിഗണിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഒരു വ്യക്തി കൂടിയേറി വരുന്ന മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്ത് ഇത്തരം അവസ്ഥകൾ ഇല്ലാതിരിക്കാം.

28. മുൻകാലങ്ങളിൽ സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടന നടന്നപ്പോഴെല്ലാം, അനുച്ഛേദം 341(1)-ഉം 342(1)-ഉം പ്രകാരം കേന്ദ്ര നിയമനിർമ്മാണ സഭ അതിന്റെ അധികാരങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുകയും, പുനഃസംഘടിപ്പിച്ച സംസ്ഥാനങ്ങൾ/കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശങ്ങൾ എന്നിവയിൽ പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗക്കാരായി അംഗീകരിക്കപ്പെടാൻ അർഹതയുള്ള പ്രത്യേക ജാതികൾ/ഗോത്രങ്ങൾ വിജ്ഞാപനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. രാഷ്ട്രപതിയുടെ ഉത്തരവുകളിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള ജാതികൾ, വംശങ്ങൾ, അല്ലെങ്കിൽ ഗോത്രങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്ക് മാത്രമായി, ഓരോ സംസ്ഥാനത്തിനും/കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശത്തിനും പ്രത്യേകമായി സംവരണാനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകാനാണ് കേന്ദ്ര നിയമനിർമ്മാണ സഭ

ഉദ്ദേശിച്ചതെന്നാണ് ഭരണഘടന (പട്ടികജാതി)/(പട്ടികവർഗ്ഗ) ഉത്തരവ്, 1950-ന്റെ പദ്ധതി വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

29. ഭരണഘടനയുടെ അനുഛേദം 341(1)-ഉം 342(1)-ഉം നൽകുന്ന അധികാരം ഉപയോഗിച്ച്, രാഷ്ട്രപതി ബന്ധപ്പെട്ട ഗവർണറുമായും സംസ്ഥാനങ്ങളുമായും കൂടിയാലോചിച്ചതിന് ശേഷം, ഭരണഘടന (പട്ടികജാതി) ഉത്തരവ്, 1950-ഉം ഭരണഘടന (പട്ടികവർഗ്ഗ) ഉത്തരവ്, 1950-ഉം വിജ്ഞാപനം ചെയ്തു. അതിലെ പ്രസക്തമായ ഭാഗങ്ങൾ താഴെ നൽകുന്നു:

(പട്ടികജാതി)

ഭാഗം II – ബിഹാർ

1. സംസ്ഥാനത്തുടനീളം:-

1. ബൗരി
2. ബന്താർ
3. ഭോഗ്ത
4. ചമാർ
5. ചൗപാൽ
11. ഹരി, മെഹ്തർ ഉൾപ്പെടെ
12. കഞ്ചർ
13. കുറൈയാർ
14. ലാൽബേഗി
15. മോചി

6. ധോബി

7. ഡോം

8. ദുസാദ്, ധാരി അല്ലെങ്കിൽ ധർഹി ഉൾപ്പെടെ

9. ഘാസി

10. ഹലൽഖോർ

16. മുസഹർ

17. നാട്ട്

18. പാൻ

19. പാസി

20. രാജ്വർ

21. തുരി

2. പട്ന, തിർഹട്ട് ഡിവിഷനുകളിലും, മോംഗിർ, ഭഗൽപൂർ, പൂർണിയ, പാലമൗ എന്നീ ജില്ലകളിലും:-

ഭ്രമിജ്

3. പട്ന, ഷാഹാബാദ്, ഗയ, പാലമൗ എന്നീ ജില്ലകളിൽ:-

ഭ്രയിയ

4. ഷാഹാബാദ് ജില്ലയിൽ:-

ദബ്ഗർ

2021-8-537-570

(പട്ടികവർഗ്ഗം)

ഭാഗം II – ബിഹാർ

1. സംസ്ഥാനത്തുടനീളം:- .

1. അസുർ
2. ബൈഗ
3. ബാതുഡി
4. ബെദിയ
5. ബിൻജിയ
6. ബിർഹോർ
7. ബിർജിയ
8. ചെരോ
9. ചിക് ബറൈക്
10. ഗോണ്ട്
15. ഖർവാർ
16. ഖോണ്ട്
17. കിസാൻ
18. കോറ
19. കോർവ
20. ലോഹര
21. മഹ്ലി
22. മാൽ പഹാരിയ
23. മുണ്ട
24. ഒറയോൺ

11.ഗോറൈറ്റ്	25.പർഹൈയ
12.ഹോ	26.സന്താൾ
13.കർമാലി	27.സൗരിയ പഹാരിയ
14.ഖാരിയ	28.സവാർ

2. റാഞ്ചി, സിംഗ്ഭും, ഹസാരിബാഗ്, സന്താൾ, പർഗാനാസ്, മാൻഭും എന്നീ ജില്ലകളിൽ:-

ഭ്രമിജ്

30. ഭരണഘടന (പട്ടികജാതി) ഉത്തരവ്, 1950-ൽ 21 ജാതികളെ പട്ടികജാതി വിഭാഗത്തിൽ വിജ്ഞാപനം ചെയ്യുകയും അവ സംസ്ഥാനത്തുടനീളം ബാധകമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. അതേസമയം, 'ഭ്രമിജ്, ഭുയിയ, ദബ്ഗർ' പോലുള്ള ജാതികളെ പ്രാദേശിക അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് തിരിച്ചറിഞ്ഞത്. ഭരണഘടന (പട്ടികവർഗ്ഗ) ഉത്തരവ്, 1950-ൽ 28 ജാതികളെ പട്ടികവർഗ്ഗമായി വിജ്ഞാപനം ചെയ്യുകയും അവ സംസ്ഥാനത്തുടനീളം ബാധകമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. 'ഭ്രമിജ്' എന്ന ഒരേ ജാതി തന്നെ, ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ പട്ടികജാതിയിലും, ഏകീകൃത ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തിലെ മറ്റ് ജില്ലകളിലും പ്രദേശങ്ങളിലും പട്ടികവർഗ്ഗത്തിലും വിജ്ഞാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 1956-ലും അതിനുശേഷവും ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അവ നിലവിലെ ആവശ്യത്തിന് അത്ര പ്രസക്തമല്ലായിരിക്കാം.

2021-8-537-570

31. ഒരു വ്യക്തി പട്ടികജാതിയിലോ പട്ടികവർഗ്ഗത്തിലോ അംഗമാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നതിന്, അദ്ദേഹം ആ ജാതിയിലെ/ഗോത്രത്തിലെ അംഗമാണെന്നും, ആ ജാതിയിലെ/ഗോത്രത്തിലെ അംഗങ്ങൾ വിധേയരായ ദോഷങ്ങൾ, സാമൂഹിക ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ, അല്ലെങ്കിൽ സാമ്പത്തിക ദുരിതങ്ങൾ എന്നിവ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, 1950-ലെ രാഷ്ട്രപതിയുടെ വിജ്ഞാപനത്തിൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം തെളിയിക്കുകയും സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ജാതി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകുന്ന അധികാരി, ഒരു വ്യക്തി പട്ടികജാതിയിലോ പട്ടികവർഗ്ഗത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ ഒ.ബി.സിയിലോ അംഗമാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുമ്പോൾ, അത് ലഭിക്കാൻ അർഹതയുണ്ടോ എന്ന് കണ്ടെത്താൻ, നിയമങ്ങളിലെ പദ്ധതി അനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്ഭവ സ്ഥലം/സ്വദേശം, സംസ്ഥാനത്തിലെ താമസം എന്നിവ കണക്കിലെടുത്ത് രഹസ്യമായ അന്വേഷണമോ പരിശോധനയോ നടത്തണം. അങ്ങനെ ഒരു സർട്ടിഫിക്കറ്റ് അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, സാഹചര്യത്തിനനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം പട്ടികജാതി, പട്ടികവർഗ്ഗ, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് പിന്നാക്ക വിഭാഗങ്ങളിലെ അംഗമായി മാറുകയും, പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശ്രിതർക്കും നിയമപ്രകാരം ലഭ്യമായ പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും സംസ്ഥാനത്തുടനീളം തേടാൻ അർഹത ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും.

32. അതേസമയം, പ്രാദേശിക അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ജാതികളുടെ/ഗോത്രങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, ആ വ്യക്തി പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ സംവരണം ആവശ്യപ്പെടാൻ അർഹനാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി, ജാതി/ഗോത്രം തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ആ പ്രത്യേക പ്രദേശത്തിന്റെ ഉത്ഭവ സ്ഥലം/സ്വദേശം ആദ്യം രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ആ

വ്യക്തിക്ക് ജാതി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശ്രിതർക്കും നിയമപ്രകാരം സംസ്ഥാനത്തുടനീളം ലഭ്യമായ സംവരണത്തിന്റെ പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും തേടാൻ അർഹത ലഭിക്കും.

33. 2000-ലെ നിയമം കേന്ദ്ര നിയമനിർമ്മാണ സഭ പാസാക്കുകയും 2000 നവംബർ 15-ന് അത് പ്രാബല്യത്തിൽ വരികയും ചെയ്തു. ഈ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 പ്രകാരം, സംയോജിത ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തിലെ 18 ജില്ലകൾ ഉൾപ്പെടുത്തി ജാർഖണ്ഡ് എന്ന പുതിയ പിൻഗാമി സംസ്ഥാനം രൂപീകരിച്ചു, ഈ പ്രദേശങ്ങൾ ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമല്ലാതാകുകയും ചെയ്തു., ബിഹാർ, ജാർഖണ്ഡ് എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഭ്രമിശാസ്ത്രപരമായ വിഭജനം കൂടാതെ, നിയമസഭാംഗങ്ങൾ, ലോക്സഭ, നിയമസഭ, മണ്ഡലങ്ങളുടെ അതിർത്തി നിർണയം, അനുബന്ധ വിഷയങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യവസ്ഥകളും ഭരണഘടനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു എന്നാണ് 2000-ലെ നിയമത്തിന്റെ പദ്ധതി വ്യക്തമാക്കുന്നത്. 2000 നവംബർ 15-ന്, നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന ദിവസം മുതൽ, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 23-ഉം 24-ഉം അനുസരിച്ച്, പട്ടികജാതി-പട്ടികവർഗ്ഗ വിഭാഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച 1950-ലെ രാഷ്ട്രപതിയുടെ ഉത്തരവിൽ ഭേദഗതി വരുത്തി. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി, അഞ്ചാം പട്ടികയിലെ ഭാഗം VI എ -യും ആറാം പട്ടികയിലെ ഭാഗം XXII-ഉം കൂട്ടിച്ചേർത്ത്, അത് ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തുടനീളം ബാധകമാക്കി.

34. 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 23-ഉം 24-ഉം അനുബന്ധമായി ചേർത്തുകൊണ്ട്, ഭരണഘടന (പട്ടികജാതി)/(പട്ടികവർഗ്ഗ) ഉത്തരവ്, 1950-ന് വരുത്തിയ ഭേദഗതിക്ക് ശേഷം ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിനുവേണ്ടി വിജ്ഞാപനം

ചെയ്ത ജാതികളെയും ഗോത്രങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള 1950-ലെ രാഷ്ട്രപതിയുടെ ഉത്തരവ് പുനഃപ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു:

അഞ്ചാം പട്ടിക

(വകുപ്പ് 23 കാണുക)

1950-ലെ ഭരണഘടന (പട്ടികജാതി) ഉത്തരവിലെ ഭേദഗതി

1950-ലെ ഭരണഘടന (പട്ടികജാതി) ഉത്തരവിലെ , പട്ടികയിൽ ,—

(i) ബിഹാർ സംസ്ഥാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മൂന്നാം ഭാഗത്തിൽ, ഇനം നമ്പർ 5-ൽ, "(വടക്കൻ ഛോട്ടാനാഗ്പൂർ, തെക്കൻ ഛോട്ടാനാഗ്പൂർ ഡിവിഷനുകളും സന്താൾ പർഗാനാസ് ജില്ലയും ഒഴികെ)" എന്ന ബ്രാക്കറ്റുകളും വാക്കുകളും ഒഴിവാക്കണം;

(ii) ഭാഗം VI, ഹിമാചൽ പ്രദേശ്, എന്നിവയ്ക്ക് ശേഷം താഴെ പറയുന്നവ ചേർക്കണം, അതായത്:—

"ഭാഗം VI എ - ജാർഖണ്ഡ്

1. ബന്താർ	2. ബൗരി	3. ഭോഗ്ത
4. ഭുയിയ	5. ചമാർ, മോചി	6. ചൗപാൽ

7 . ദബ്ഗർ	8. ധോബി	9. ഡോം, ധംഗാഡ്
10.ദൂസാദ്, ധാരി, ധർഹി	11. ഘാസി	12. ഹലൽഖോർ
13.ഹരി, മെഹ്തർ, ഭാംഗി	14. കഞ്ചർ	15. കൂറെയാർ
16 .ലാൽബേഗി	17. മുസഹർ	18. നാട്ട്
19.പാൻ, സവാസി	20. പാസി	21. രാജ്വർ
22.തുരി		

ആറാം പട്ടിക

(വകുപ്പ് 24 കാണുക)

1950-ലെ ഭരണഘടന (പട്ടികവർഗ്ഗ) ഉത്തരവിലെ ഭേദഗതി

1950-ലെ ഭരണഘടന (പട്ടികവർഗ്ഗ) ഉത്തരവിൽ —

(1) ഖണ്ഡിക 2-ൽ, "XXI" എന്ന സംഖ്യയ്ക്ക് പകരം "XXII" എന്ന സംഖ്യ ചേർക്കണം;

(2) പട്ടികയിൽ ,—

(i) ബിഹാർ സംസ്ഥാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മൂന്നാം ഭാഗത്തിൽ, ഇനം നമ്പർ 6-ഉം അതിനോടനുബന്ധിച്ചുള്ള കുറിപ്പുകളും ഒഴിവാക്കണം, കൂടാതെ ഇനം നമ്പർ 7 മുതൽ 30 വരെയുള്ളവയെ ഇനം നമ്പർ 6 മുതൽ 29 വരെയായി പുനഃക്രമീകരിക്കണം;

(ii) ഭാഗം XXI-ന് ശേഷം, ഇനിപ്പറയുന്ന ഭാഗം ചേർക്കണം, അതായത്:—

"ഭാഗം XXII - ജാർഖണ്ഡ്

1.അസുർ	2. ബൈഗ	3. ബൻജാര
4.ബതുഡി	5. ബെദിയ	6. ബിൻജിയ
7.ബിർഹോർ	8. ബിർജിയ	9. ചെരോ
10.ചിക് ബരൈക്	11. ഗോണ്ട്	12. ഗോറൈറ്റ്
13.ഹോ	14. കർമാലി	15. ഖാരിയ

16.ഖർവാർ	17. ഖോണ്ട്	18. കിസാൻ
19.കോറ	20. കോർവ	21. ലോഹ്റ
22.മഹ്ലി	23. മാൽ പഹാരിയ	24. മുണ്ട
25.ഒറയോൺ	26. പർഹൈയ	27. സന്താൾ
28.സൗരിയ പഹാരിയ	29. സവാർ	30. ഭ്രമിജ്.''

35. സംയോജിത ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്ത്, ഈ ജാതികളെ/ഗോത്രങ്ങളെ ഭരണഘടന (പട്ടികജാതി)/(പട്ടികവർഗ്ഗ) ഉത്തരവ്, 1950 പ്രകാരം തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഇത്, 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 അനുസരിച്ച് രൂപീകരിച്ച, ജാർഖണ്ഡ് എന്ന പിൻഗാമി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അധികാരിതയിലായ 18 ജില്ലകൾ ഉൾപ്പെടെ, ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തുടനീളം ബാധകമായിരുന്നു.

36. സംയോജിത ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തിൽ, ഭരണഘടന (പട്ടികജാതി)/(പട്ടികവർഗ്ഗ) ഉത്തരവ്, 1950 അനുസരിച്ച്, ഒരു വ്യക്തിക്ക് അയാളുടെ ഉത്ഭവ സ്ഥലം/സ്വദേശം അടിസ്ഥാനമാക്കി പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ/ഒ.ബി.സി. ജാതി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകിയിരുന്നു. ഇത് ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തുടനീളം പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും അവകാശപ്പെടാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അർഹത

നൽകി. അഞ്ചു പതിറ്റാണ്ടിലേറെയായി ഒരു വ്യക്തി പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ/ഒ.ബി.സി. അംഗമെന്ന നിലയിൽ പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും അനുഭവിച്ചതിന് ശേഷം, 2000 നവംബറിൽ 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 23-ഉം 24-ഉം അനുസരിച്ച് അഞ്ചാം പട്ടികയും , ആറാം പട്ടികയും അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഭേദഗതി വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിച്ചപ്പോൾ, അതേ ജാതികൾ/ഗോത്രങ്ങൾ/ഒ.ബി.സി. എന്നിവ, അതേ പേരോടും ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ സാഹചര്യങ്ങളോടും കൂടി, 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 പ്രകാരം ജാർഖണ്ഡ് എന്ന പിൻഗാമി സംസ്ഥാനത്തിലായതിനാൽ, എല്ലാ പ്രായോഗിക ആവശ്യങ്ങൾക്കും ആ പിൻഗാമി സംസ്ഥാനത്തിലെ താമസക്കാർക്ക് ബാധകമായി.

37. ***മാരി ചന്ദ്ര ശേഖർ റാവു (മേൽ പരമാർശം)*** എന്ന കേസിൽ, ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിന് ഒരു പ്രത്യേക സംസ്ഥാനത്തിലെ പട്ടികജാതി വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാൾക്ക് മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്ത് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനോ തൊഴിലിനോ ഉള്ള സംവരണാനുകൂല്യങ്ങൾക്ക് അർഹതയുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കേണ്ടിവന്നു. ഭരണഘടനയിലെ വിവിധ വ്യവസ്ഥകളെയും രാഷ്ട്രപതിയുടെ ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചതിനുള്ള കാരണങ്ങളെയും മുൻകാല വിധിന്യായങ്ങളെയും പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട്, ഈ കോടതി താഴെ പറയുന്ന തീരുമാനത്തിലെത്തി:

> "9. ചില സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ പട്ടികജാതിക്കാർക്കും പട്ടികവർഗ്ഗക്കാർക്കും സാമൂഹികപരമായ ദോഷങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരികയും, വികസനത്തിനും വളർച്ചയ്ക്കും സൗകര്യങ്ങൾ ലഭിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തതായി കാണുന്നു. അതിനാൽ, അവർക്ക് തുല്യത ഉറപ്പാക്കുന്നതിനായി, അത്തരം ദുരിതങ്ങൾ

അനുഭവിച്ചതും വികസനത്തിൽ പിന്നോട്ട് പോയതുമായ പ്രദേശങ്ങളിൽ അവർക്ക് സംവരണമോ സംരക്ഷണമോ നൽകേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്, അതുവഴി സമൂഹത്തിലെ കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ടതോ വികസിതമോ ആയ വിഭാഗങ്ങളുമായി തുല്യമായി മത്സരിക്കാൻ അവർക്ക് കഴിയും. പരമ്പരാഗതമായ അയിത്താചാരങ്ങൾ കാരണം ഉണ്ടാകുന്ന കടുത്ത സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവുമായ പിന്നാക്കാവസ്ഥയാണ് സാധാരണയായി ഒരു സമുദായത്തെ പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്താനുള്ള മാനദണ്ഡമായി കണക്കാക്കുന്നത്. എന്നിരുന്നാലും, *ഒരു ജാതിയുടെ സാമൂഹിക സാഹചര്യങ്ങൾ ഓരോ സംസ്ഥാനത്തും വ്യത്യസ്തമാണ്,അതിനാൽ, ഏതെങ്കിലും ഒരു ജാതിയെയോ ഗോത്രത്തെയോ രാജ്യത്തുടനീളം പട്ടികജാതിയായിട്ടോ പട്ടികവർഗ്ഗമായിട്ടോ പൊതുവായി കണക്കാക്കുന്നത് ഉചിതമല്ല.* എന്നിരുന്നാലും, ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്ത് പട്ടികജാതിയിൽപ്പെട്ട ഒരാൾ മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തേക്കോ ഏതെങ്കിലും കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശത്തേക്കോ കുടിയേറുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം കുടിയേറിയ സ്ഥലത്തും പട്ടികജാതിക്കാരനായി കണക്കാക്കപ്പെടുമോ എന്നത് മറ്റൊരു പ്രശ്നമാണ്. ഈ ചോദ്യം, രാജ്യത്തെ മുഴുവൻ പട്ടികജാതിക്കാരുടെയും പട്ടികവർഗ്ഗക്കാരുടെയും താൽപ്പര്യങ്ങളും ക്ഷേമവും പരിഗണിച്ച് വിലയിരുത്തേണ്ടതാണ്.''

(ഊന്നൽ നൽകി)

38. അങ്ങനെയൊരു വാദം അംഗീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ''ഒരു സംസ്ഥാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്'' എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ പ്രസക്തി തന്നെ നഷ്ടപ്പെടും എന്ന്,

പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ വിഭാഗത്തിലെ ഒരാൾക്ക് ഇന്ത്യയുടെ മുഴുവൻ ഭൂപ്രദേശത്തും ഭരണഘടനയുടെ ആനുകൂല്യം ലഭിക്കണമെന്ന വാദം തള്ളിക്കൊണ്ട് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. ***മാരി ചന്ദ്ര ശേഖർ റാവു (മേൽപരാമർശം)*** എന്ന കേസിലെ തീരുമാനം, ഈ കോടതിയുടെ മറ്റൊരു ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് ***മഹാരാഷ്ട്രയിലെ പട്ടികജാതിക്കാർക്കും പട്ടികവർഗ്ഗക്കാർക്കും ജാതി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രവർത്തന സമിതിയും മറ്റൊരാളും (മേൽ പരാമർശം)*** എന്ന കേസിലും, തുടർന്ന് ***ബിർ സിംഗ് (മേൽ പരാമർശം)*** എന്ന കേസിലും പിന്തുടർന്നു. അതിൽ, ഖണ്ഡിക 34-ൽ ഇനിപ്പറയുന്ന തീരുമാനം എടുത്തു:

> "**34.** അതിനാൽ, ഒരു സംസ്ഥാനത്തിലെ പട്ടികജാതിയിൽപ്പെട്ട ഒരാളെ , തൊഴിലിനോ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനോ വേണ്ടി മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തേക്ക് കുടിയേറുമ്പോൾ, ആ പുതിയ സംസ്ഥാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പട്ടികജാതിക്കാരനായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഒരു മടിയും കൂടാതെ പറയാം. ഭരണഘടനയുടെ 341, 342 എന്നീ അനുച്ഛേദങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന "ആ സംസ്ഥാനവുമായോ കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശവുമായോ ബന്ധപ്പെട്ട്" എന്നും "ഈ ഭരണഘടനയുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി" എന്നും ഉള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ അർത്ഥമാക്കുന്നത്, രാഷ്ട്രപതിയുടെ ഉത്തരവുകളിലൂടെ കാലാകാലങ്ങളിൽ വിജ്ഞാപനം ചെയ്യപ്പെട്ട പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗങ്ങളുടെ പട്ടികകൾ സംബന്ധിച്ച സംവരണാനുകൂല്യങ്ങൾ ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന്റെ/കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശത്തിന്റെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽ മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു എന്നാണ്. 'എ' സംസ്ഥാനത്തിൽ പട്ടികജാതിയായി

അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തിക്ക്, 'എ' എന്ന സംസ്ഥാനത്തിൽ അങ്ങനെ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന കാരണത്താൽ മാത്രം മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്ത് അതേ പദവി അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല."

(ഊന്നൽ നൽകി)

39. ഒരു സംസ്ഥാനത്തുനിന്ന് മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തേക്ക് നിർബന്ധിത കുടിയേറ്റം സംഭവിക്കുന്ന കേസുകളിൽ, മാതാപിതാക്കളുടെയോ രക്ഷിതാവിന്റെയോ തൊഴിൽപരമായ മാറ്റം പോലുള്ള കാരണങ്ങളാൽ മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തേക്ക് താമസം മാറേണ്ടിവരുന്ന, അവരുടെ യഥാർത്ഥ സംസ്ഥാനത്തെ പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവരുടെ അവസ്ഥ ***മാരി ചന്ദ്ര ശേഖർ റാവു (മേൽ പരാമർശം)*** എന്ന കേസിലെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് പരിഗണിച്ചു. ഇങ്ങനെയുള്ള കുടിയേറ്റം സ്വമേധയാ അല്ലാതെയുള്ളതും, ഒഴിവാക്കാനാവാത്ത സാഹചര്യങ്ങളാൽ ഉണ്ടാകുന്നതുമാണ് എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ കോടതി, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 341(1) , 342(1) പ്രകാരം പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ വിഭാഗങ്ങൾക്ക് ലഭ്യമായ അവകാശങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും ഇത്തരം കേസുകളിൽ ശരിയായ രീതിയിൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പാക്കാൻ ഉചിതമായ നിയമനിർമ്മാണം പരിഗണിക്കുന്നതിനായി കേന്ദ്ര നിയമനിർമ്മാണ സഭയ്ക്കോ ബന്ധപ്പെട്ട നിയമസഭയ്ക്കോ വിട്ടുകൊടുത്തു. ഈ കാഴ്ചപ്പാട് വിധിന്യായത്തിലെ 23-ാം ഖണ്ഡികയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്:-

"23. ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 341, 342 എന്നിവയെ കോടതി വ്യാഖ്യാനിച്ചതിന് ശേഷം, തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളുടെയോ

രക്ഷിതാവിന്റെയോ തൊഴിൽപരമായോ ബിസിനസ്സ്പരമായോ ഉള്ള മാറ്റങ്ങൾ കാരണം, സ്വന്തം സംസ്ഥാനത്ത് പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ വിഭാഗക്കാരായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടും, മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തേക്ക് നിർബന്ധിതമായി താമസം മാറ്റേണ്ടി വരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചാണ് അടുത്തതായി ഉയരുന്ന ചോദ്യം.പുതിയ സംസ്ഥാനത്ത് വിദ്യാഭ്യാസം തുടരുന്നതിനോ നേടുന്നതിനോ അവരെ സഹായിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള സംരക്ഷണം അവർക്ക് ലഭിക്കാൻ അർഹതയുണ്ടോ എന്നതാണ് ഇവിടുത്തെ ചോദ്യം.ഇങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ പരിഗണിച്ചപ്പോൾ കോടതിക്ക് തോന്നിയത്, തൊഴിൽപരമായ കാരണങ്ങളാൽ ഒരു സംസ്ഥാനത്ത് നിന്ന് മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തേക്ക് നിർബന്ധിതമായി കുടിയേറേണ്ടിവരുമ്പോൾ, പുതിയ സംസ്ഥാനത്തെ പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ വിഭാഗങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങളെ ദോഷകരമായി ബാധിക്കാതെ, അത്തരം വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസപരമായ എന്തെങ്കിലും സഹായമോ സംരക്ഷണമോ നൽകാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ, അത് പരിഗണിക്കുന്നത് ഉചിതമാണ്.സംസ്ഥാന നിയമസഭകളോ കേന്ദ്ര നിയമനിർമ്മാണ സഭയോ ഈ വിഷയങ്ങൾ പരിഗണിച്ച് ഉചിതമായ നിയമനിർമ്മാണം നടത്തേണ്ടത് അത്യാവശ്യവും അഭികാമ്യവുമാണ്. അതിലൂടെ, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 341-ഉം 342-ഉം പ്രകാരം പട്ടികജാതിക്കാർക്കും പട്ടികവർഗ്ഗക്കാർക്കും നൽകിയിട്ടുള്ള അവകാശങ്ങൾ ഫലപ്രദമായി നടപ്പിലാക്കാൻ സാധിക്കും. ഈ വിഷയം സംസ്ഥാന നിയമസഭകളോ കേന്ദ്ര നിയമനിർമ്മാണസഭയോ ഉചിതമായി പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്.''

2021-8-537-570

(ഊന്ന

ൽ നൽകി)

40. പിന്നാക്ക വിഭാഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച്,, കുടിയേറി വരുന്നവർക്ക് അവർ കുടിയേറിയ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ/കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശങ്ങളിൽ മറ്റ് പിന്നാക്ക വിഭാഗങ്ങൾക്കുള്ള (ഒ.ബി.സി.) സംവരണത്തിന് അർഹതയില്ല എന്നാണ് ***എം.സി.ഡി. vs. വീണയും മറ്റുള്ളവരും***[6] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഈ വിധിന്യായത്തിലെ പ്രസക്തമായ ഭാഗം താഴെ നൽകുന്നു:

> "6. ഒരു സംസ്ഥാനവുമായോ കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശവുമായോ ബന്ധപ്പെട്ടാണ് ജാതികളെയോ സമൂഹങ്ങളെയോ വിജ്ഞാപനം ചെയ്യുന്നത്. ഇതിനർത്ഥം, അത്തരം ജാതികൾ ആ പ്രത്യേക സംസ്ഥാനത്തോ കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശത്തോ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒ.ബി.സി. വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടതായിരിക്കും എന്നാണ്.ഒരു പ്രത്യേക ജാതിയെ ഒ.ബി.സി. വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ പരിഗണിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ, ആ സംസ്ഥാനത്ത് ആ ജാതിയോ സമൂഹമോ അനുഭവിച്ച ദോഷങ്ങളുടെയും സാമൂഹിക ബുദ്ധിമുട്ടുകളുടെയും സ്വഭാവത്തെയും വ്യാപ്തിയെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. എന്നാൽ, ആ ജാതിയിൽപ്പെട്ട ഒരാൾ കുടിയേറിപ്പോകുന്ന മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്ത് ഈ അവസ്ഥ നിലനിൽക്കണമെന്നില്ല. ഒരേ പേരുള്ള ഒരു ജാതി രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ വിജ്ഞാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അവയെ വിജ്ഞാപനം ചെയ്തതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കാം. അതുകൊണ്ട്, ഇത്തരം വിജ്ഞാപനങ്ങൾക്ക്

[6] 2001 (6) എസ്.സി.സി 571

അടിസ്ഥാനമാകുന്ന വിവിധ ഘടകങ്ങളിലെ പിന്നാക്കാവസ്ഥയുടെ വ്യാപ്തിയും കാര്യമായി വ്യത്യാസപ്പെട്ടേക്കാം. അതുകൊണ്ട്, ഒരു പ്രത്യേക ജാതി ഒരു സംസ്ഥാനത്ത് ഒ.ബി.സി. വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടതാണെങ്കിൽ, അതേ പേരുള്ള മറ്റൊരു സമൂഹം മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തുണ്ടെങ്കിൽ, ആ സമൂഹത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തിക്ക് ആ ജാതിയിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന അവകാശങ്ങൾ, പ്രത്യേകാവകാശങ്ങൾ, ആനുകൂല്യങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്ക് അർഹതയുണ്ടെന്ന് അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല. ഒ.ബി.സി. സംവരണം സംബന്ധിച്ച ഭരണഘടനാ വ്യവസ്ഥകൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ ഈ വശങ്ങൾ മനസ്സിൽ വെക്കേണ്ടതുണ്ട്.''

(ഊന്നൽ നൽകി)

41. ഇവിടെ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിന്റെ വിധിന്യായങ്ങൾ അനുസരിച്ച്, ഒരു സംസ്ഥാനത്തെ പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ/ഒ.ബി.സി. അംഗമായ ഒരാൾ സ്വമേധയായോ അല്ലാതെയോ മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തേക്ക് കുടിയേറുമ്പോൾ, അതേ പേരിൽ അവിടെയും ജാതിയോ ഗോത്രമോ വിജ്ഞാപനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പോലും, ആ പുതിയ സംസ്ഥാനത്തെ പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ/ഒ.ബി.സി. അംഗങ്ങൾക്ക് ലഭ്യമായ സംവരണാനുകൂല്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള പ്രത്യേകാവകാശങ്ങൾ അവകാശപ്പെടാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അർഹതയില്ല എന്ന് സ്ഥിരീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത് അനുവദിച്ചാൽ, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 341(1), 342(1) എന്നിവ പ്രകാരം ''ആ സംസ്ഥാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്'' എന്ന വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് പ്രസക്തിയില്ലാതാകും. ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിന്റെ ഈ

പ്രഖ്യാപനങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഈ വിഷയം ഇനി ഒരു തർക്കവിഷയമായി നിലനിൽക്കുന്നില്ല.

42. 1977 മാർച്ച് 22-ലെയും തുടർന്ന് 1982 നവംബർ 18-ലെയും 1984 ഓഗസ്റ്റ് 6-ലെയും 1985 ഫെബ്രുവരി 22-ലെയും ആഭ്യന്തര മന്ത്രാലയത്തിന്റെ സർക്കാർ ഉത്തരവുകളെയാണ് എതിർകക്ഷികൾക്കു വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ പ്രധാനമായും ആശ്രയിച്ചത്. ഇവിടെ പരാമർശിച്ച സർക്കാർ ഉത്തരവുകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ ജാതി സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ നൽകുന്നതിന് അതത് അധികാരികൾക്ക് കാലാകാലങ്ങളിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള വിശദീകരണങ്ങളാണിവയെന്നും, എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെയും കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശങ്ങളിലെയും ചീഫ് സെക്രട്ടറിമാരെയാണ് ഇത് അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നതെന്നും കാണാം.

43. 1985 ഫെബ്രുവരി 22-ലെ സർക്കാർ ഉത്തരവിൽ, അതായത്, തൊഴിൽ, വിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങിയ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഒരു സംസ്ഥാനത്ത് നിന്ന് മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തേക്ക് കുടിയേറിയ പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ആളുകൾ, അവരുടെ യഥാർത്ഥ സംസ്ഥാനത്തെ പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗക്കാരായി കണക്കാക്കപ്പെടും, കൂടാതെ അവർക്ക് ആ യഥാർത്ഥ സംസ്ഥാനത്തിൽ നിന്ന് മാത്രമേ ആനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭിക്കാൻ അർഹതയുള്ളൂ, കുടിയേറിയ സംസ്ഥാനത്ത് നിന്ന് ലഭിക്കില്ലെന്ന ഒരു വിശദീകരണം നൽകിയിരുന്നു. 1985 ഫെബ്രുവരി 22-ലെ ഉത്തരവിന്റെ പ്രസക്ത ഭാഗം താഴെ നൽകുന്നു:

"വിദ്യാഭ്യാസം, തൊഴിൽ തുടങ്ങിയ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി തന്റെ യഥാർത്ഥ സംസ്ഥാനത്ത് നിന്ന് മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തേക്ക് കുടിയേറിയ പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാൾ, തന്റെ യഥാർത്ഥ സംസ്ഥാനത്തെ പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗക്കാരനായി കണക്കാക്കപ്പെടും എന്നും, അദ്ദേഹത്തിന് യഥാർത്ഥ സംസ്ഥാനത്തിൽ നിന്ന് മാത്രമേ ആനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭിക്കാൻ അർഹതയുള്ളൂ എന്നും, കുടിയേറിയ സംസ്ഥാനത്ത് നിന്ന് ലഭിക്കില്ല എന്നും ഇതിനാൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു."

44. ബിഹാർ എന്ന പിൻഗാമി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭിഭാഷകൻ ഹൈക്കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച 1991-ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഈ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 4-ൽ 2003-ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിലൂടെ കൂട്ടിച്ചേർത്ത ഒരു വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് ഊന്നൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തിന് പുറത്ത് താമസിക്കുന്നവർക്ക് ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തെ നിയമനങ്ങളിൽ സംവരണാനുകൂല്യം ലഭിക്കാൻ അർഹതയുണ്ടായിരിക്കില്ല എന്ന് ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. 1991-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 4-ൽ 2003-ലെ ഭേദഗതി നിയമത്തിലൂടെ ചേർത്ത പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥ താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

"എന്ന് മാത്രമല്ല, ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തിന് പുറത്ത് താമസിക്കുന്ന ഉദ്യോഗാർത്ഥികൾക്ക് ഈ നിയമപ്രകാരം സംവരണാനുകൂല്യങ്ങൾക്ക് അർഹതയുണ്ടായിരിക്കില്ല."

45. നിലവിലെ കേസിൽ, പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ/ഒ.ബി.സി. അംഗങ്ങൾ 'എ' എന്ന സംസ്ഥാനത്തുനിന്ന് 'ബി' എന്ന മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തേക്ക് സ്വമേധയായോ അല്ലാതെയോ കുടിയേറുമ്പോൾ, 'ബി' സംസ്ഥാനത്ത് അതേ പേരിൽ ജാതിയോ ഗോത്രമോ നിലവിലുണ്ടെങ്കിൽപ്പോലും, അവർക്ക് അവിടെ ആനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭിക്കുമോ എന്ന വിഷയം കോടതി പരിഗണിക്കുന്നില്ല.

46. ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തിലെ താമസക്കാരനായിരുന്ന ഒരാൾക്ക്, ഭരണഘടന (പട്ടികജാതി)/(പട്ടികവർഗ്ഗ) ഉത്തരവ്, 1950 പ്രകാരം ജാതികൾ/ഗോത്രങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുകയും സംയോജിത ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തുടനീളം പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ അംഗങ്ങൾക്ക് ആനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പിന്നീട്, 2000-ലെ നിയമം എന്ന ഒരു നിയമപ്രകാരം അത് ബിഹാർ, ജാർഖണ്ഡ് എന്നിങ്ങനെ രണ്ട് പിൻഗാമി സംസ്ഥാനങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടു. 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം അവരുടെ അവകാശങ്ങളും പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും നിയമപരമായി സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നിട്ടും, അവരെ ജാർഖണ്ഡ് എന്ന പിൻഗാമി സംസ്ഥാനത്തേക്ക് കുടിയേറിയവരായി കണക്കാക്കി, സംയോജിത ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്ത് 1950-ലെ രാഷ്ട്രപതിയുടെ ഉത്തരവ് പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതുമുതൽ അവർക്ക് അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ വംശജർക്ക് ലഭിച്ചിരുന്ന പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും നിഷേധിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നതാണ് നിലവിലെ അപ്പീലുകളിൽ കോടതി പരിഗണിക്കേണ്ട ചോദ്യം.

47. നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്ന ജീവനക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, 2000-ലെ

2021-8-537-570

നിയമത്തിലെ ഭാഗം VIII പ്രകാരം അവരുടെ സേവന വ്യവസ്ഥകൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇത് നടപ്പിലാക്കുന്നതിനായി, വകുപ്പ് 72 പ്രകാരം ഭാരത സർക്കാർ ഒരു പദ്ധതി ആവിഷ്കരിച്ചു, അതിൽ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തേക്ക് ജീവനക്കാരെ വിന്യസിക്കുന്നതിനുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും, പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ/ഒ.ബി.സി. വിഭാഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച്,ഇനിപ്പറയുന്ന മാനദണ്ഡങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് വിഭജനം നടന്നത്: (1) സ്വദേശം, (2) ജീവനക്കാരന്റെ ഓപ്ഷൻ, (3) എന്നിട്ടും തസ്തികകൾ ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുകയാണെങ്കിൽ, സീനിയോറിറ്റിയുടെ വിപരീത ക്രമത്തിൽ 'ജൂനിയോറിറ്റി' കേഡറിൽ ഉള്ളവരെ വിന്യസിക്കും.2000-ലെ നിയമപ്രകാരം നിലവിലുള്ള ജീവനക്കാരുടെ സേവന വ്യവസ്ഥകൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഭാരത സർക്കാരിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥ -പരിശീലന വകുപ്പ്, പുറത്തിറക്കിയ സർക്കാർ ഉത്തരവിന്റെ പ്രസക്ത ഭാഗം താഴെ നൽകുന്നു:

" ഉദ്യോഗസ്ഥ -പരിശീലന വകുപ്പ്

സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടന

ആമുഖം

നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ഉത്തർപ്രദേശ്, മധ്യപ്രദേശ്, ബിഹാർ എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പുനഃസംഘടനയ്ക്കായി 2000 നവംബറിൽ സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടനാ നിയമങ്ങൾ പാസാക്കി. ഇതിന്റെ ഫലമായി, ഉത്തർപ്രദേശ് വിഭജിച്ച് ഉത്തർപ്രദേശും ഉത്തരാഖണ്ഡും, മധ്യപ്രദേശ് വിഭജിച്ച് മധ്യപ്രദേശും

ഛത്തീസ്ഗഢും, ബിഹാർ വിഭജിച്ച് ബിഹാറും ജാർഖണ്ഡും രൂപീകരിച്ചു. ഈ മൂന്ന് നിയമങ്ങളിലെ വ്യവസ്ഥകൾ അനുസരിച്ച്, സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ജീവനക്കാരുടെ സേവനങ്ങൾ പിൻഗാമി സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കിടയിൽ വിനിയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം കേന്ദ്ര സർക്കാരിനാണ്. **അഖിലേന്ത്യാ സേവനങ്ങളിലെ ജീവനക്കാരെ കൂടാതെ,** സംസ്ഥാന കേഡറിലെ സംസ്ഥാന സർക്കാർ ജീവനക്കാരെയും ഉദ്യോഗസ്ഥ - പരിശീലന വകുപ്പിലെ സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടനാ (എസ്.ആർ.) വിഭാഗമാണ് പിൻഗാമി സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കിടയിൽ വിനിയോഗിക്കുന്നത്. നിലവിൽ ഉത്തർപ്രദേശ്/ഉത്തരാഖണ്ഡ്, മധ്യപ്രദേശ്/ഛത്തീസ്ഗഢ്, ബിഹാർ/ജാർഖണ്ഡ് എന്നീ പിൻഗാമി സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കിടയിലെ സംസ്ഥാന സർക്കാർ ജീവനക്കാരുടെ വിനിയോഗിക്കൽ പുരോഗമിക്കുകയാണ്.

വിനിയോഗത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം

ക്രമ നമ്പർ	**സംസ്ഥാനം**	**നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന തീയതി**
1.	മധ്യപ്രദേശ്	01.11.2000
2.	ഉത്തർപ്രദേശ്	09.11.2000
3.	ബിഹാർ	15.11.2000

നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന ദിവസം നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ജീവനക്കാരുടെ എണ്ണം/ഒഴിവുകൾ എന്നിവയാണ് പിൻഗാമി സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കിടയിൽ തസ്തികകൾ വിനിയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാനം. ഉത്തർപ്രദേശ്, മധ്യപ്രദേശ്, ബിഹാർ എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന ദിവസങ്ങൾ ഇവയാണ്:-

വിനിയോഗത്തിന്റെ മാനദണ്ഡം

സംസ്ഥാന കേഡറിലെ ജീവനക്കാരെ വിനിയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള പൊതുവായ തത്വം ഇതാണ്: ആദ്യം ഓപ്ഷൻ (അഭികാമ്യമായ സംസ്ഥാനം) അടിസ്ഥാനമാക്കിയും, തുടർന്ന് സ്വദേശം (സ്വന്തം ജില്ല) അടിസ്ഥാനമാക്കിയും, ഒടുവിൽ സീനിയോറിറ്റിയുടെ വിപരീത ക്രമത്തിൽ ജൂനിയർ ജീവനക്കാരെ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും വിനിയോഗം നടത്തുന്നു. ഒരു പിൻഗാമി സംസ്ഥാനത്തിന് അനുവദിച്ച തസ്തികകളുടെ എണ്ണം, ഓപ്ഷൻ നൽകിയവരുടെയും സ്വദേശക്കാരുടെയും (സ്വന്തം ജില്ല) മൊത്തം എണ്ണത്തേക്കാൾ കൂടുതലാണെങ്കിൽ, ബാക്കി തസ്തികകൾ നികത്തുന്നതിനായി, കേഡറിലെ സീനിയോറിറ്റിയിൽ താഴെയുള്ള ജീവനക്കാരെ, അവരുടെ ഓപ്ഷനുകൾക്ക് വിരുദ്ധമായിട്ടാണെങ്കിൽ പോലും, പരിഗണിക്കുന്നു. ജീവനക്കാർ ഒരിക്കൽ നൽകിയ ഓപ്ഷൻ മാറ്റാൻ കഴിയില്ല. ഓപ്ഷനുകൾക്ക് വിരുദ്ധമായി

സ്വദേശത്തിന്റെയും ജൂനിയോറിറ്റിയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിന്യസിക്കപ്പെട്ട ജീവനക്കാർ പ്രകടിപ്പിച്ച പ്രതിഷേധം കണക്കിലെടുത്ത്, ചില പ്രത്യേക വിഭാഗം ജീവനക്കാർക്ക് അവർ ഓപ്ഷൻ നൽകിയ സംസ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് മാറാൻ സാധിക്കുന്ന തരത്തിൽ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളിൽ നിരവധി ഇളവുകൾ വരുത്തി.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ നയത്തിനുള്ള ഇളവുകൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്:

ക്രമ നമ്പർ	**വിഭാഗങ്ങൾ**		**വിവരങ്ങൾ**
(i)	വനിതാ ജീവനക്കാർ	-	ഓപ്ഷൻ അടിസ്ഥാനമാക്കി വിന്യസിക്കപ്പെടും
(ii)	ക്ലാസ് IV ജീവനക്കാർ	-	ഓപ്ഷൻ അടിസ്ഥാനമാക്കി വിന്യസിക്കപ്പെടും
(iii)	ഭിന്നശേഷിയുള്ള വ്യക്തികൾ	-	ഓപ്ഷൻ അടിസ്ഥാനമാക്കി വിന്യസിക്കപ്പെടും
(iv)	ജീവിതപങ്കാളി നയം	-	ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരെ രണ്ടുപേരെയും അവരുടെ ഓപ്ഷൻ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു പിൻഗാമി സംസ്ഥാനത്തേക്ക് വിന്യസിക്കും

(v)	ആരോഗ്യപരമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉള്ള കേസുകൾ	-	താഴെ പറയുന്ന ആരോഗ്യപരമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉള്ള കേസുകളിൽ ഓപ്ഷൻ അടിസ്ഥാനമാക്കി വിന്യാസം നടത്തും:
(എ)	അർബുദ രോഗി	-	ജീവനക്കാരനോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗത്തിനോ ആണെങ്കിൽ#
(ബി)	അന്ധത	-	ജീവനക്കാരന് മാത്രം
(സി)	ഹൃദയത്തിലെ ബൈ-പാസ് ശസ്ത്രക്രിയ	-	ജീവനക്കാരന് മാത്രം. നിവേദനം നൽകുന്ന തീയതി മുതൽ രണ്ട് വർഷത്തിനുള്ളിൽ ശസ്ത്രക്രിയ നടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ സമിതി ഇത് പരിഗണിക്കൂ.
(ഡി)	വൃക്ക മാറ്റിവെക്കൽ/വൃക്കയുടെ പ്രവർത്തനം തകരാറിലായി ഡയാലിസിസ് തുടരുന്നവർ	-	ജീവനക്കാരനോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗത്തിനോ ആണെങ്കിൽ#

(ഇ)	മാനസികരോഗം	-	ജീവനക്കാരനോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗത്തിനോ# കുറഞ്ഞത് മൂന്നു മാസത്തേക്ക് ഇൻഡോർ ചികിത്സ ആവശ്യമാണെങ്കിൽ
(എഫ്)	ഭോപ്പാൽ ഗ്യാസ് ദുരന്തം	-	ജീവനക്കാരനോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗമോ 50,000/- രൂപയോ അതിൽ കൂടുതലോ നഷ്ടപരിഹാരം കൈപ്പറ്റിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഓപ്ഷൻ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിന്യസിക്കപ്പെടും
(ജി)	പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ ജീവനക്കാർ	-	സ്വദേശം അല്ലെങ്കിൽ ഓപ്ഷൻ അടിസ്ഥാനമാക്കി വിന്യസിക്കപ്പെടും.

കുടുംബത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നത് ജീവിതപങ്കാളി, ആശ്രിതരായ കുട്ടികൾ, ആശ്രിതരായ മാതാപിതാക്കൾ എന്നിവരാണ്.

(എഫ്) അന്തിമ വിഭജനം

സംസ്ഥാന ഉപദേശക സമിതിയുടെ ശിപാർശകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, ആ ശിപാർശകൾ പുനഃസംഘടനാ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമാണെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തിയ ശേഷം, കേന്ദ്ര സർക്കാർ പിൻഗാമി സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കിടയിൽ ജീവനക്കാരുടെ അന്തിമ വിന്യാസം നടത്തുന്നു.''

48. 2000-ലെ നിയമം നിലവിൽ വന്നതുകൊണ്ട്, നിലവിലുള്ള ജീവനക്കാരുടെ സേവന വ്യവസ്ഥകൾ, നിയമത്തിലെ എട്ടാം ഭാഗത്തിലെ വകുപ്പ് 73-ഉം 74-ഉം പ്രകാരം സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് പഴയ ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഏതെങ്കിലും തസ്തികയിൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന ജീവനക്കാർ, ഇപ്പോൾ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായ പ്രദേശത്താണെങ്കിൽ, പുതിയ സംസ്ഥാനത്തും അതേ തസ്തികയിൽ തുടരും എന്നാണ് . ഈ വ്യവസ്ഥകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നത്. എന്നാൽ, ഒരു ജീവനക്കാരൻ ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്ത് തുടരാൻ ഓപ്ഷൻ നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അങ്ങനെയുള്ള ജീവനക്കാരെ പിൻഗാമി സംസ്ഥാനത്തെ തത്തുല്യ തസ്തികയിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടവരായി കണക്കാക്കും.ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്ത് തുടരാൻ ഓപ്ഷൻ നൽകിയ ജീവനക്കാർ, പിൻഗാമി സംസ്ഥാനത്തെ തസ്തികയിലേക്ക് നിയമിക്കപ്പെട്ടവരായി കണക്കാക്കപ്പെടും. ഇതിന്റെ ഫലമായി, 2000 നവംബർ 15-നോ അതിന് മുമ്പോ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാറിയ 18 ജില്ലകളിൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന ജീവനക്കാർ, 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 അനുസരിച്ച്, ജാർഖണ്ഡ് എന്ന പിൻഗാമി സംസ്ഥാനത്തിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടവരായി കണക്കാക്കപ്പെടും. കേന്ദ്ര സർക്കാരിന്റെ മുൻകൂർ അനുമതിയില്ലാതെ അവരുടെ സേവന വ്യവസ്ഥകളിൽ അവർക്ക് ദോഷകരമായ

മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താൻ പാടില്ല. ഈ ആവശ്യകതയ്ക്ക് പ്രസക്തമായ വകുപ്പ് 73-ഉം 74-ഉം താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

> **"വകുപ്പ് 73. സേവനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റ് വ്യവസ്ഥകൾ.** - (1)വകുപ്പ് 72-ലെ ഒരു വ്യവസ്ഥയും, നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന തീയതിയിലോ അതിനു ശേഷമോ, കേന്ദ്രത്തിന്റെയോ ഏതെങ്കിലും സംസ്ഥാനത്തിന്റെയോ കാര്യങ്ങൾക്കായി സേവനം ചെയ്യുന്നവരുടെ സേവന വ്യവസ്ഥകൾ നിർണ്ണയിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, ഭരണഘടനയുടെ ഭാഗം XIV-ലെ അദ്ധ്യായം I-ലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ പ്രവർത്തനത്തെ ബാധിക്കുന്നതായി കണക്കാക്കരുത്.
>
> അതായത്, വകുപ്പ് 72 പ്രകാരം ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തേക്കോ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തേക്കോ വിന്യസിക്കപ്പെട്ടതായി കരുതപ്പെടുന്ന ഏതൊരാളുടെയും കാര്യത്തിൽ, നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് ബാധകമായിരുന്ന സേവന വ്യവസ്ഥകളിൽ കേന്ദ്ര സർക്കാരിന്റെ മുൻകൂർ അനുമതിയില്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന് ദോഷകരമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താൻ പാടില്ല."
>
> (2) നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പ് ഒരു വ്യക്തി നൽകിയിട്ടുള്ള എല്ലാ സേവനങ്ങളും—
>
> > (എ) വകുപ്പ് 72 പ്രകാരം ഏതെങ്കിലും സംസ്ഥാനത്തേക്ക് വിന്യസിക്കപ്പെട്ടതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നെങ്കിൽ, ആ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾക്കായി നൽകിയ സേവനങ്ങളായി കണക്കാക്കും.

(ബി) ജാർഖണ്ഡിന്റെ ഭരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കേന്ദ്രത്തിലേക്ക് വിന്യസിക്കപ്പെട്ടതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവന വ്യവസ്ഥകൾ നിയന്ത്രിക്കുന്ന നിയമങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി, കേന്ദ്രത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾക്കായി നൽകിയ സേവനങ്ങളായി കണക്കാക്കും.

(3) വകുപ്പ് 72-ലെ വ്യവസ്ഥകൾ ഒരു അഖിലേന്ത്യാ സേവനത്തിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് ബാധകമായിരിക്കില്ല.

വകുപ്പ് 74. ഉദ്യോഗസ്ഥരെ അതേ തസ്തികയിൽ തുടരാൻ അനുവദിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ. – നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന തീയതിക്ക് തൊട്ടുമുമ്പ് നിലവിലുള്ള ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾക്കായി ഏതെങ്കിലും തസ്തികയിലോ പദവിയിലോ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന ഓരോ വ്യക്തിയും, ആ തീയതി മുതൽ പുതിയ പിൻഗാമി സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന പ്രദേശത്താണെങ്കിൽ, ആ പിൻഗാമി സംസ്ഥാനത്ത് അതേ തസ്തികയിലോ പദവിയിലോ തുടരും. ആ തീയതി മുതൽ ആ പിൻഗാമി സംസ്ഥാനത്തെ സർക്കാരോ മറ്റേതെങ്കിലും അധികാരപ്പെട്ട സ്ഥാപനമോ ആ വ്യക്തിയെ ആ തസ്തികയിലോ പദവിയിലോ ഔദ്യോഗികമായി നിയമിച്ചതായി കണക്കാക്കും:

എന്നാൽ, ഈ വകുപ്പിലെ ഒരു വ്യവസ്ഥയും, നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന തീയതി മുതൽ അത്തരം വ്യക്തികളെ അവരുടെ തസ്തികയിലോ പദവിയിലോ തുടരുന്നതിനെ ബാധിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും ഉത്തരവുകൾ

പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അധികാരപ്പെട്ട സ്ഥാപനത്തെ തടയുന്നതായി കണക്കാക്കരുത്.''

49. 2000-ലെ നിയമത്തിന്റെ പദ്ധതി അനുസരിച്ച്, നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന തീയതിയിലോ അതിനുമുമ്പോ ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്ത് ജോലി ചെയ്തിരുന്ന ജീവനക്കാർക്ക്, ഒന്നുകിൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 പ്രകാരം ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായ ജില്ലകളിൽ സ്വദേശം ഉള്ളവരോ അല്ലെങ്കിൽ ഓപ്ഷൻ നൽകി ജാർഖണ്ഡിൽ ചേർന്നവരോ, അതല്ലെങ്കിൽ സീനിയോറിറ്റിയിൽ ജൂനിയറായതുകൊണ്ട് അവിടെ നിയമിക്കപ്പെട്ടവരോ ആണെങ്കിൽ,അങ്ങനെയുള്ളവരെ ജാർഖണ്ഡ് എന്ന പിൻഗാമി സംസ്ഥാനത്തേക്ക് ഉൾപ്പെടുത്തി. നിയമപരമായ ഈ വ്യവസ്ഥ കാരണം, അവരുടെ സേവന വ്യവസ്ഥകൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയും, കാലാകാലങ്ങളിൽ ഭേദഗതി ചെയ്ത 1950-ലെ രാഷ്ട്രപതിയുടെ ഉത്തരവ് അനുസരിച്ച് പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ/ഒ.ബി.സി. അംഗങ്ങൾക്ക് അർഹതപ്പെട്ട പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും അവകാശപ്പെടാൻ അവർക്ക് അർഹതയുണ്ടായി.

50. സമാന സ്വഭാവമുള്ള ഒരു തർക്കം പരിശോധിച്ചുകൊണ്ട് **സുധാകർ വിത്തൽ കുംഭാരെ (മേൽ പരാമർശം)** എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി താഴെ പറയുന്ന തീരുമാനം എടുത്തു:-

''**5.** എന്നാൽ ഇവിടെ പരിഗണിക്കേണ്ട ചോദ്യം മറ്റ് കേസുകളിലൊന്നും ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു. പല സംസ്ഥാനങ്ങളിലും

2021-8-537-570

പട്ടികജാതിക്കാർക്കും പട്ടികവർഗ്ഗക്കാർക്കും ദോഷങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുകയും വികസനത്തിനും വളർച്ചയ്ക്കും ആവശ്യമായ സൗകര്യങ്ങൾ നിഷേധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്നതിൽ തർക്കമില്ല.സമൂഹത്തിലെ കൂടുതൽ മുന്നേറിയവരും വികസിതരുമായ വിഭാഗങ്ങളുമായി തുല്യമായി മത്സരിക്കുന്നതിന് അവരെ പ്രാപ്തരാക്കാൻ, സംവരണം ഉൾപ്പെടെയുള്ള സംരക്ഷിത മുൻഗണനകൾ, സൗകര്യങ്ങൾ, ആനുകൂല്യങ്ങൾ എന്നിവ അവർക്ക് ആവശ്യമാണ്.. ചോദ്യം ഇതാണ്: മധ്യപ്രദേശിലും മഹാരാഷ്ട്രയിലും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള 'ഹൽബ/ഹൽബി' എന്ന പട്ടികവർഗ്ഗ ഗോത്രത്തിൽപ്പെട്ട, ഛിന്ദ്വാര മേഖലയിൽ നിന്നുള്ള അപ്പീൽവാദിക്ക് , സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടന കാരണം മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായ അതേ പ്രദേശത്തേക്ക് വന്നതുകൊണ്ട് സംവരണാനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭിക്കാൻ അർഹതയുണ്ടോ? എന്നതാണ് ചോദ്യം.ഭരണഘടനയിലെ അനുച്ഛേദം 342-ലെ ‘‘ആ സംസ്ഥാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്’’ എന്ന പ്രയോഗത്തിന് ഒരു ഫലപ്രദമായ അർത്ഥം നൽകണം എന്ന് പറയുന്നത് ഒരു കാര്യമാണ്. അതായത്, ഒരു സംസ്ഥാനത്ത് ഗവർണറുമായി കൂടിയാലോചിച്ച് പട്ടികവർഗ്ഗമായി ഉൾപ്പെടുത്തിയ ഒരു ഗോത്രത്തിന്, മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്ത് അതേ ആനുകൂല്യം ലഭിക്കാതെ പോകാനുള്ള സാധ്യത ഒഴിവാക്കുക എന്നതാണ് ലക്ഷ്യം. എന്നാൽ, ഒരേ ഗോത്രത്തിൽപ്പെട്ട ആളുകൾക്ക് ഭൂരിപക്ഷമുള്ള ഒരു പ്രദേശം വിഭജിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ആ ഗോത്രം രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളിലും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പോലും, ആ അംഗങ്ങൾക്ക് പഴയ

ആനുകൂല്യങ്ങൾ തുടർന്നും ലഭിക്കില്ല എന്ന് പറയുന്നത് മറ്റൊരു വിഷയമാണ് .മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടനാ നിയമം അനുസരിച്ച് വിഭജിക്കപ്പെട്ട ഒരേ പ്രദേശത്തിലെ ഒരു പട്ടികവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ആളുകൾക്ക് അതേ ആനുകൂല്യങ്ങൾ തുടർന്നും ലഭിക്കുമോ എന്ന ചോദ്യത്തിനാണ് ഉത്തരം നൽകേണ്ടത്.രാജ്യത്തെ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക പ്രദേശത്തിന് സംരക്ഷണം നൽകേണ്ടതുണ്ടോ എന്ന് കണ്ടെത്തുന്നത് വിശദമായ അന്വേഷണം ആവശ്യമായ ഒരു കാര്യമാണ്. ഛിന്ദ്വാര ജില്ലയിലെ പന്ധുർണയും ചന്ദ്രപൂർ പ്രദേശത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗവും ഒരു കാലത്ത് ഒരേ മേഖലയിലായിരുന്നു എന്നും, 1950-ലെ ഭരണഘടന (പട്ടികവർഗ്ഗ) ഉത്തരവ് അനുസരിച്ച് ആ മേഖലയിലെ 'ഹൽബ/ഹൽബി' ഗോത്രത്തിന് അതേ സംരക്ഷണം നൽകിയിരിക്കാം എന്നും കണക്കിലെടുക്കണം.ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു കേസിൽ, ഈ തരംതിരിവിനുള്ള അടിസ്ഥാനമായ വിവിധ ഘടകങ്ങൾ നേരിടുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളുടെ തോത് പൂർണ്ണമായും വ്യത്യസ്തമാകാൻ സാധ്യതയില്ല. ഇക്കാര്യം മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ട്, സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടനയ്ക്ക് ശേഷവും മഹാരാഷ്ട്ര സർക്കാർ, 'ഹൽബ/ഹൽബി' ഗോത്രത്തെ തങ്ങളുടെ സംസ്ഥാനത്തെ പട്ടികവർഗ്ഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ സമ്മതിച്ചിരിക്കാം.''

51. ഇവിടെ, ഒരു വ്യക്തി 'ഹൽബ/ഹൽബി' എന്ന പട്ടികവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ആളായിരുന്നു. മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായ ഛിന്ദ്വാര ജില്ലയിലായിരുന്ന ഈ ഗോത്രത്തിന്റെ ഉത്ഭവം. എന്നാൽ, സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടന കാരണം ഛിന്ദ്വാര ജില്ലയുടെ ഒരു ഭാഗമായ ചന്ദ്രപൂർ, മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിൽ നിന്ന് നിലവിലുള്ള

മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി. ഇതിനെ മധ്യപ്രദേശിൽ നിന്ന് മഹാരാഷ്ട്രയിലേക്കുള്ള കൂടിയേറ്റമായി കണക്കാക്കിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ, ആ വ്യക്തി ജോലി ചെയ്തിരുന്ന മഹാരാഷ്ട്ര സിറ്റി ബോർഡ് ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു തടസ്സവാദം ഉന്നയിച്ചു. നിലവിലുള്ള സംസ്ഥാനമായ മഹാരാഷ്ട്രയിലെയും മധ്യപ്രദേശിലെയും പിന്നാക്കാവസ്ഥയുടെ അളവ് വ്യത്യസ്തമായിരിക്കാം എന്നതിനാലാണ് ഈ തടസ്സവാദം ഉയർന്നത്. ഈ വിഷയം, ***കുമാരി മാധുരി പാട്ടീലും മറ്റൊരാളും vs. ഗോത്ര വികസനം അഡീഷണൽ കമ്മീഷണറും മറ്റുള്ളവരും***[7] എന്ന കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായ പ്രകാരം രൂപീകരിച്ച സൂക്ഷ്മപരിശോധന സമിതിക്ക് പരിശോധനയ്ക്കായി വിട്ടു.

52. ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിനുവേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകന്റെ വാദത്തിൽ ഒരു അന്തർലീനമായ വൈരുദ്ധ്യമുണ്ട്. സ്ഥാനക്കയറ്റത്തിലുള്ള തസ്തികകളിലെ സംവരണമടക്കമുള്ള നിലവിലുള്ള സേവന വ്യവസ്ഥകൾ ജീവനക്കാരന് ദോഷകരമാകുന്ന വിധത്തിൽ മാറ്റാൻ പാടില്ല എന്ന് പറയുന്ന അതേസമയം, പൊതുനിയമനങ്ങളിൽ മത്സരിക്കുമ്പോൾ ആ ജീവനക്കാരനെ ജാർഖണ്ഡിലേക്ക് കൂടിയേറിയ ആളായി കണക്കാക്കുകയും, അതിനാൽ സംവരണാനുകൂല്യങ്ങൾക്കായി അയൽ സംസ്ഥാനമായ ബിഹാറിനെ സമീപിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന ദിവസം (2000 നവംബർ 15) മുതൽ സ്വന്തം സംസ്ഥാനമായ ജാർഖണ്ഡിൽ ദീർഘകാലം സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടും, അദ്ദേഹത്തിന് അവിടെ വ്യത്യസ്തമായ പദവി നൽകുന്ന ഈ സമീപനം നിയമപരമായി

[7] 1994(6) എസ്.സി.സി 241

നിലനിൽക്കുന്നതല്ല. മാത്രമല്ല, ഇത് 2000-ലെ നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധവുമാണ്.

53. 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 73 പ്രകാരം ഒരു ജീവനക്കാരൻ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതിന് ശേഷം, സംവരണാനുകൂല്യങ്ങളും മറ്റ് പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും അവിടെ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ, അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ താൽപ്പര്യങ്ങൾക്ക് വലിയ ദോഷകരവും അപകടകരവുമാണ്. ഈ വകുപ്പ് നിലവിലുള്ള സേവന വ്യവസ്ഥകളെ സംരക്ഷിക്കുക മാത്രമല്ല, 2000 നവംബർ 15-നോ അതിനുമുമ്പോ ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്ത് അദ്ദേഹം അനുഭവിച്ചിരുന്ന സംവരണാനുകൂല്യങ്ങളും പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിലെ സേവനത്തിൽ ചേർന്നതിന് ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന് ദോഷകരമാകുന്ന തരത്തിൽ മാറ്റാൻ പാടില്ല എന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നു.

54. 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ കൂട്ടായി വായിക്കുമ്പോൾ ചില കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാകുന്നു. നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന തീയതിയിലോ അതിനുമുമ്പോ പഴയ ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തിൽ സ്വദേശം/ഉത്ഭവം ഉണ്ടായിരുന്നതും ഇപ്പോൾ 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 പ്രകാരം ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായ ജില്ലകളിലോ പ്രദേശങ്ങളിലോ ഉൾപ്പെടുന്നവരും ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിലെ സ്ഥിര താമസക്കാരായി മാറിയവരാണ്.അതുപോലെ, 2000 നവംബർ 15-നോ അതിനുമുമ്പോ ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തിൽ സർക്കാർ ജോലിയിലുണ്ടായിരുന്ന ജീവനക്കാരുടെ കാര്യമെടുത്താൽ, ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാറിയ ജില്ലകളിൽ സ്വദേശം ഉള്ളവർക്ക് പുറമെ, ഓപ്ഷൻ നൽകിയതുകൊണ്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ കേന്ദ്ര

സർക്കാരിന്റെ നയമനുസരിച്ച് സീനിയോറിറ്റിയിൽ ജൂനിയറായതുകൊണ്ടോ സ്വമേധയായോ അല്ലാതെയോ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിൽ സേവനമനുഷ്ഠിക്കാൻ നിർബന്ധിതരായ ജീവനക്കാരുടെ നിലവിലുള്ള സേവന വ്യവസ്ഥകളിൽ, അവർക്ക് ദോഷകരമായ ഒരു മാറ്റവും വരുത്താതെ പൂർണ്ണ സംരക്ഷണം നൽകുന്നു. 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 73 ആണ് ഇതിന് അധികാരം നൽകുന്നത്..

55. കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ/ഒ.ബി.സി. വിഭാഗങ്ങളിലെ ജീവനക്കാർക്ക് 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 23-ഉം 24-ഉം അനുസരിച്ച് അഞ്ച,ആറ് എന്നീ പട്ടികകൾ വഴി 1950-ലെ ഭരണഘടന (പട്ടികജാതി)/(പട്ടികവർഗ്ഗ) ഉത്തരവിൽ വരുത്തിയ ഭേദഗതികളിലൂടെയോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് പിന്നാക്ക വിഭാഗങ്ങൾക്കായുള്ള പ്രത്യേക വിജ്ഞാപനത്തിലൂടെയോ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ജാതി/ഗോത്രം ആണെങ്കിൽ, സംവരണാനുകൂല്യങ്ങളും അതിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 73 പ്രകാരം സംരക്ഷിക്കപ്പെടും. ഈ ആനുകൂല്യങ്ങൾ,എല്ലാ പ്രായോഗിക ആവശ്യങ്ങൾക്കും, സർക്കാർ ജോലികളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിന് (അവരുടെ ആശ്രിതർ ഉൾപ്പെടെ) ഉപയോഗിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

56. ഒരു വ്യക്തിക്ക് പിൻഗാമി സംസ്ഥാനങ്ങളായ ബിഹാറിലോ ജാർഖണ്ഡിലോ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ മാത്രമാണ് സംവരണാനുകൂല്യങ്ങൾ അവകാശപ്പെടാൻ അർഹതയുണ്ടാവുക. രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ഒരേസമയം സംവരണം അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. കൂടാതെ, സംവരണ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടതും ബിഹാർ സംസ്ഥാനത്തെ താമസക്കാരനുമായ ഒരാൾ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തെ ഒരു പൊതു

തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പങ്കെടുക്കുമ്പോൾ കൂടിയേറിയ ആളായി കണക്കാക്കപ്പെടും, അതിനാൽ സംവരണാനുകൂല്യങ്ങൾ അവകാശപ്പെടാതെ പൊതുവിഭാഗത്തിൽ മാത്രമേ പങ്കെടുക്കാൻ സാധിക്കൂ, ഇത് തിരിച്ചും ബാധകമാണ്.

57. ഈ വിഷയത്തിൽ, 2020-ലെ എസ്.എൽ.പി. (സിവിൽ) നമ്പർ 13473 എന്ന സിവിൽ അപ്പീലിൽ അപ്പീൽവാദിയായ പങ്കജ് കുമാർ, 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 73 പ്രകാരം ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിലെ ഒരു ജീവനക്കാരനായതുകൊണ്ട്, എല്ലാ പ്രായോഗിക ആവശ്യങ്ങൾക്കും, സർക്കാർ ജോലികൾക്കായുള്ള പൊതു മത്സരങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നത് ഉൾപ്പെടെ, ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിലെ പട്ടികജാതി വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന സംവരണവും പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും അവകാശപ്പെടാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അർഹതയുണ്ട് എന്നാണ് കോടതിയുടെ അഭിപ്രായം.

58. എസ്.എൽ.പി. (സിവിൽ) നമ്പർ 3610-3615/2021 എന്ന സിവിൽ അപ്പീലുകളിലെ മറ്റ് അപ്പീൽവാദികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായ ജില്ലകളിൽ അവർ എത്രകാലം താമസിച്ചിരുന്നു എന്ന് തെളിയിക്കാൻ മതിയായ രേഖകളൊന്നും ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ല. 2004-ലെ വിജ്ഞാപനമനുസരിച്ച്, ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിലെ അധികാരപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നൽകിയ ജാതി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ഹാജരാക്കണമായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഇവരാരും അങ്ങനെയൊരു സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ഹാജരാക്കിയില്ല. ഈ അപ്പീൽവാദികളെ 2005-ൽ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്ത് പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ/ഒ.ബി.സി. വിഭാഗങ്ങൾക്കായി സംവരണം ചെയ്ത തസ്തികകളിലേക്ക് കോൺസ്റ്റബിൾമാരായി നിയമിച്ചു. കോടതിയുടെ

അഭിപ്രായത്തിൽ, അവർ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തേക്ക് കുടിയേറിയവരാണ്. അതിനാൽ, ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിന്റെ മേൽ പരാമർശിച്ച വിധിന്യായങ്ങൾ അനുസരിച്ച് അവർക്ക് സംവരണാനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭിക്കാൻ അർഹതയില്ല.

59. എങ്കിലും, ഈ കേസിന്റെ പ്രത്യേക വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും അവഗണിക്കാൻ കഴിയില്ല. 2004 ജനുവരി 13-ന് ജാർഖണ്ഡ് സർക്കാർ കോൺസ്റ്റബിൾ തസ്തികകളിലേക്ക് നടത്തിയ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഈ അപ്പീൽവാദികൾ സദുദ്ദേശപരമായി അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു. തിരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രക്രിയയിൽ ആരും തെറ്റിദ്ധാരണയുണ്ടാക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ നൽകിയെന്നും കൂടാതെ, ഈ അപ്പീൽവാദികൾ ഉൾപ്പെട്ട ജാതി/ഗോത്രം/ഒ.ബി.സി. എന്നിവ 2000-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 23, 24 പ്രകാരം ഭേദഗതി ചെയ്ത 1950-ലെ ഭരണഘടന (പട്ടികജാതി)/(പട്ടികവർഗ്ഗ) ഉത്തരവിലോ അല്ലെങ്കിൽ ജാർഖണ്ഡ് സർക്കാർ വിജ്ഞാപനം ചെയ്ത ഒ.ബി.സി. വിഭാഗത്തിലോ ഉൾപ്പെടാത്തവയാണെന്നും എതിർകക്ഷികൾ വാദിച്ചിട്ടില്ല. തിരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രക്രിയയിലൂടെ നിയമിക്കപ്പെട്ട് 3-4 വർഷം സേവനമനുഷ്ഠിച്ചതിന് ശേഷം, 2008 ജൂണിൽ അപ്പീൽവാദികളുടെ സേവനം അവസാനിപ്പിച്ചു. അവരുടെ ഭാഗത്ത് യാതൊരു തെറ്റും ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും, അവർക്ക് ഏകദേശം 13 വർഷത്തോളം നിയമപോരാട്ടത്തിൽ നഷ്ടപ്പെടുകയും പിന്നീട് തൊഴിൽ നേടാൻ കഴിയാതെ വരികയും ചെയ്തു. ഈ പ്രത്യേക വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും അവർ ജോലി ചെയ്ത കാലയളവും പരിഗണിച്ച്, പൂർണ്ണമായ നീതി നടപ്പിലാക്കാൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 142 പ്രകാരം കോടതിക്കുള്ള സമ്പൂർണ്ണ അധികാരം ഉപയോഗിച്ച്, ഓരോ അപ്പീൽവാദിയും,

ശമ്പളവും മറ്റ് ആനുകൂല്യങ്ങളും സാങ്കൽപ്പികമായി നിശ്ചയിച്ച്, സേവനത്തിൽ തിരിച്ചെടുക്കാൻ അർഹനാണ്.

60. അതനുസരിച്ച്, അപ്പീലുകൾ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. 2020 ഫെബ്രുവരി 24-ലെ ഹൈക്കോടതിയുടെ ആരോപണവിധേയമായ ഭ്രരിപക്ഷ വിധിന്യായം നിലനിൽക്കുന്നതല്ല എന്നും അത് റദ്ദാക്കുന്നു എന്നും കോടതി വിധിക്കുന്നു. ന്യൂനപക്ഷ വിധിന്യായത്തിലെ തത്വങ്ങളോടും കോടതി യോജിക്കുന്നില്ല. കൂടാതെ, ഒരു വ്യക്തിക്ക് പിൻഗാമി സംസ്ഥാനങ്ങളായ ബിഹാറിലോ ജാർഖണ്ഡിലോ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ മാത്രമാണ് സംവരണാനുകൂല്യങ്ങൾ അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയുക എന്നും കോടതി വ്യക്തമാക്കുന്നു. രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ഒരേസമയം പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും സംവരണാനുകൂല്യങ്ങളും അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. ഇത് അനുവദിച്ചാൽ, അത് ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 341(1), 342(1) എന്നിവയുടെ ലക്ഷ്യത്തിന് വിരുദ്ധമാകും.

61. അതിനാൽ, 2020-ലെ എസ്.എൽ.പി (സിവിൽ) നമ്പർ 13473 എന്ന സിവിൽ അപ്പീലിൽ, അപ്പീൽവാദിയായ പങ്കജ് കുമാറിന്, 2007-ലെ വിജ്ഞാപനം നമ്പർ 11 അനുസരിച്ചുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിലൂടെ നിയമനം ലഭിക്കാൻ അർഹതയുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യോഗ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സീനിയോറിറ്റി നിശ്ചയിച്ച്, അദ്ദേഹത്തിന് യോഗ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ക്രമം അനുസരിച്ച് സീനിയോറിറ്റിക്ക് അർഹതയുണ്ട്, അതോടൊപ്പം ശമ്പളവും മറ്റ് ആനുകൂല്യങ്ങളും സാങ്കൽപ്പികമായി നിശ്ചയിച്ചു നൽകണം. 2021-ലെ എസ്.എൽ.പി (സിവിൽ) നമ്പർ 3610–3615 എന്നീ സിവിൽ അപ്പീലുകളിലെ , ഓരോ അപ്പീൽവാദിയുടെയും പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവുകൾ ഇതിനാൽ റദ്ദാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ അപ്പീൽവാദികളെ,

ശമ്പളവും മറ്റ് ആനുകൂല്യങ്ങളും സാങ്കൽപ്പികമായി നിശ്ചയിച്ച്, സേവനത്തിൽ തിരിച്ചെടുക്കണം. എന്നാൽ, നിയമനം ലഭിക്കുന്ന/തിരിച്ചെടുക്കുന്ന തീയതി വരെയുള്ള ശമ്പള കുടിശ്ശികയ്ക്ക് അവർക്ക് അർഹതയുണ്ടായിരിക്കില്ല.

62. തത്ഫലമായി, മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥകൾ അനുസരിച്ച് അപ്പീലുകൾ തീർപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു. ആറാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ വിധി നടപ്പാക്കണം. ചെലവുകളെ സംബന്ധിച്ച് ഉത്തരവുകൾ ഉണ്ടാകില്ല.

63. തീർപ്പാക്കാത്ത അപേക്ഷ (കൾ) , എന്തെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിൽ, ഇതോടെ തീർപ്പാക്കി.

നിധി ജെയിൻ അപ്പീലുകൾ തീർപ്പാക്കി.